

دانیال نبیؑ کتاب

دانیال نبیئے کتاب

© 2022 Wycliffe Bible Translators, Inc.

گۆن بائیئلے رجانک کنوکین ٹیمے کمکا

[Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

ہدایان ہجّ پرواۃ ندرایت و جنینانی واہگئے پرواھا ہم نکنت۔ پہ اے دگہ ہدایان ہم پرواۃ ندرایت، چنا کہ آ، وتا چہ اے سچھینان بُرزتر کنت۔³⁸ ایشانی بدلا کلاتانی ہدایا اِزْت دنت، انچین ہدایا کہ آئیے پت و پیرکان ہجر نرانتگ۔ آ، ایشیا گون تلاء، نُگرہ و گرانہاین سنگ و کیمتین چیران شرب دنت۔³⁹ ڈرامدین ہدایے کُمکا مہر و مہکمین کلاتانی سرا اُرش کنت۔ ہما کہ آئییا مننت، آیان مزین شرب دنت و بازین مردمیے سرا ہکمرانش جوڑ کنت و زمینا آسانی نیاما پہ ٹیکی بہر کنت۔

⁴⁰ ”پدا ہلاسیئے وھدا، جنویے بادشاہ آئیے سرا اُرش کنت و شمالے بادشاہ جنویے بادشاہے سرا توپانیئے ڈٹولا گون آزابہ،* اَسپتاج و بازین لانچینا مان رچیت۔ بازین مُلکیئے سرا اُرش کنت و چہ اوڈا چو توپانیا گوزیت۔⁴¹ آ، زباین مُلکے سرا ہم اُرش کنت و بازین مُلکے پرؤش وارت بلہ اِدوم، بواب و اَمونے مسترین مردم چہ آئیے دستا رکت۔⁴² پدا آ وتی دستا پہ اے دگہ مُلکانی گرگا دُراج کنت و مسر ہم نرکیت۔⁴³ مسرے سُھر و نُگرھے ہزانگ و سچھین گرانہاین چیران وتی دستے چیرا کاریت۔ لیبایی و کوشی* آئیے پادانی چیرا بنت۔⁴⁴ بلہ چہ روڈراتک و شمالا آیوکیں ہال، آئییا تُرسیننت، سک ہژم گپیت و پہ بازینیئے بریاد و گار کنگا دز کیت۔⁴⁵ آ وتی بادشاہی تموان* دریایانی درنیاما، زباین پاکین کوھے لَمبا جنت و اے پشما وتی گڈی آسرا سز بیت و کس پہ آئیے کُمکا نیثیت۔

ہلاسیئے وھد

12 ”آ وھدا میکایل، ہما مزین شہزادگ کہ تھی مردمانی نگھپانیا کنت، جاۃ جنت۔ انچین پریشانیئے وھدے بیت کہ کومانی بنگیجا بگر تان آ زمانگا ہجر نبوتگ۔ بلہ آ وھدا تھی ہما سچھین مردم کہ آسانی نام کتابا نبشتہ انت، رکتینگ بنت و² بازینے کہ زمینے ہاکانی تھا واب انت، جاۃ جنت، لھتین پہ ابدمانین زندا و لھتین پہ پشلی و ابدمانین کشرییا۔³ ہما کہ دانا انت، چو آسمانے کُھے* زُناییا ڈریشنت و ہما کہ بازینیا پھریزکاریے نیمگا کارنت، ابد تان ابد چو استاران زُننا بنت۔⁴ ”بلہ تتو، او دانیال، اے ہیران رازے بدار و کتابا تان ہلاسیئے وھدے آیکا مہر بجن۔ بازینے ادا و اوڈا رتوت و زانگ چہ گیشا گیشتر بیت۔“⁵ پدا من دانیالا چارت و دیست کہ دگہ دو کس انت، یکے کورے اے دستا اوشتاتگ و دومی کورے آ دستا۔⁶ یکٹیا گون ہمے لیلمپوشین مردا کہ کورے آپے سربرا ات، گوشت: ”اے اجبتین کار چینچک وھدا سرجم بنت؟“⁷ گوا من ہما لیلمپوشین مردے تتوار ایشکت کہ کورے آپے سربرا ات۔ آئییا وتی راستین و چین دست آسمانے نیمگا چست کرتنت و ہمایئے سؤکندی وارت کہ تان ابد زندگ انت۔ گوشتی: ”وھدیا، وھدان و نیم وھدا* و زند سرجم بیت، ہما وھدا کہ ہدائے پاکین مردمانی زور و واک پُرشیت۔ نون اے سچھین چیر پورہ و سرجم بنت۔“

⁸ من ایشکت بلہ سرید نوتان، گوا گوشتن: ”او منی واجہ! اے سچھین چیرانی آسر چے بیت؟“⁹ آئییا پَسو دات: ”وتی راھا برئو، دانیال! چنا کہ اے ہبر تان ہلاسیئے وھدا راز انت و مہر جنگ بوتگ انت۔¹⁰ بازینے وتا ساپ و بیپولنگ* کنت و پلگارگ بیت، بلہ آ کہ بدکار انت وتی بدکاریا دینا برنت۔ ہجّ بدکار سرید نبیت بلہ دانا سرید بنت۔¹¹ چہ ہما وھدا کہ ہر روچینگ کُربانینگ بند کنگ و پلپیت و بیران کنوکیں بڑناک‘ مِک کنگ بیت، یک ہزار و دو سد و نوڈ روچ بیت۔¹² بہتاور ہما انت کہ ودار کنت و تان یک ہزار و سٹے سد و سی و پنچ روچا زسیت۔¹³ بلہ تتو وتی راھا برئو تان ہلاسیئے وھد بیثیت۔ تتو آرام کنتے و پدا، ہلاسیئے وھدا پہ وتی آسر و آکتا جاۃ جنتے۔“

دانیال نبیئے کتاب

دانیال نبیئے کتابے پجار

دانیال نبیئے کتاب دو زبانا، ایرانی و آرامیا نبشتہ کنگ بوتگ۔ دانیال نبی، اسرائیلی ورنے ات۔ سال 605 پیشمیلادا، بابلیے بادشاہ نبوکدنزرا اسرائیلیے سرا اُرش کرت۔ بازین دگہ مردمیے ہماہیا دانیال ہم آوار جنگ و باپلا برگ بوت۔ چہ آ وھدا و رند دانیالا وتی سچھین امر بابل و پارسے بادشاہانی دربارا گوازنت۔ دانیالا، بابلی بادشاہ نبوکدنزور و بلشازرے دتور ہم دیستگ و ماد بادشاہ داریوش و پارس بادشاہ کورٹے زمانگ ہم دیستگ۔ اے سَرگوست و اِلہام کہ دانیالے کتابا مان انت، 605 تان 536 پیشمیلادا بوتگ انت و پیش دارنت کہ اے کتاب ششمی کَرن پیشمیلادا نبشتہ کنگ بوتگ۔

دانیالے کتابے ہپشمی تان دوازڈھمی ڈر، یونانی و رومی مزن واکانی جاہ جنگے گپا کنت۔ بازین دگہ انچین چست و اِیرئیے گپا ہم یک و یکا کنت کہ چہ دانیالے پیگمیریے دتورا باز رندترا بوتگ انت۔ پاکین کتابے ننووک ہٹیل کنت کہ ہدا دیمے کاران زنانت و زاھر کرتش نکنت۔ پمیشکا گوشتنت کہ اے کتاب باز رندترا نیسیگ بوتگ۔ بلہ پہ باورمندان اے گپ تچک انت کہ ہدا دیمے کاران زانت و زاھر کرتش کنت۔

کتابے اتولی، سٹیمی و ششمی ڈر ہمے گپے سرا انت کہ دانیال و آئیے سنگت انچین جاگھیا وتا پاک و پلگار دارنت کہ سچھین نیمگان بُپرسی انت۔ کز و گورے مردمانی چم ہم سک انت کہ دانیال و آئیے سنگت زدین کارے بکننت و گرگ بنت۔ ہدا دو رندا آیان چہ مرکا رکتیت۔ دانیالا بابلی و پارس بادشاہانی گورا مزین اُکدہ گون بوتگ و انگت بُپرستانی نیاما وتی ہدائے سرا وتی باوری مہر داشتگ۔

کتابے دومی و چارمی ڈرا، دانیال دو وابے مانایا گوشتت کہ بادشاہ نبوکدنزرا دیستگ انت۔ کتابے پنچمی ڈرا، اناگت دستے زاھر بیت و شاھی دیوانجھٹے دیوالے سرا انچین چیرے نبشتہ کنت کہ کسے وانت نکنت۔ دانیال، اے نبشتہا ہم وایت و مانا کنت۔ کتابے ہپشمی تان دوازڈھمی ڈر ہما اِلہامانی گپا کنت کہ دانیال نبیا دیستگ انت و آیوکیں وھدے بارئو انت۔ چہ اے کاران بازینے سرجم بوتگ: دانیال، پارس بادشاہیے کپگے پیشگویا کنت، سکندرے آیک و پدا آئیے کپگے ہیرا کنت، سکندرے بادشاہیے بہر و بانگ بٹیکے گپا کنت، شمال بزان سورہے و جنوب بزان مسرے بادشاہانی ہیرا کنت، پہ زباین مُلک، اسرائیلا اے بادشاہانی نیامے ہما جنگانی ہیرا ہم کنت کہ زندا بنت۔

دانیال، ہما وادہ دانگین مسیہے آیکے پیشگویا ہم کنت، ایسا مسیہے۔ ایسائے جندا ہم کہ وتی تالم و درسائی تھا ہلاسیئے وھدے بارئو ہبر کرتگ، دانیالے پیشگویائی مسالی داتگ۔ ایشیے مانا ایش انت کہ دانیالے لھتین پیشگوی دنیائے ہلاسیئے وھدے بارئو انت و انگت سرجم نبوتگ انت۔

ما دانیال نبیئے کتابے تھا گندین کہ جھانے چست و اِیر انسانے دستا نہ انت، ہدائے دستا انت و ہدا اے سچھین چیران دیم پہ ہما منزلہ بران انت کہ آئیے وتی واہگ انت و گڈسرا، ہدا وتی بادشاہیا برجم کنت۔ اے دنیایا، ہدائے باورمند مُدام چو ڈرامدا انت بلہ انگت وتی باورے سرا مہر اوشتات کنت و انچین زندے گوازنت کنت کہ ہدا چہ آیان رزا و وشنود ببیت۔

40:11 آزابہ، بزان مزین مُسبدارانی ہما گاڑی کہ اسی کشت۔ 43:11 کوش: آ زمانگے کوش مرچینگین سودان انت۔ 45:11 تسمو، بزان گدان، ہیمہ۔ 3:12 کُہ، بزان بُزین گمبہیمین گردی۔ 7:12 پاکین کتابے بازین زانتکاریے گمانا ایشیے مانا سے و نیم سال انت۔ 10:12 بیپولنگ،

دانیال و سنگتانی گچین بیگ

1 یہودائے بادشاہ یہویاکیمیے دثورے سیمی سالا، بابلے بادشاہ نیوکدنزیر آتک و اورشلمیہ آنکر کرت*۔² چہ ہداوندے زریا یہودائے بادشاہ، یہویاکیمی پرؤش دات۔ بادشاھے جند و ہدائے لوگئے لہتین ذربی گون وت بابلے سردگارا*، وتی ہدائے لوگا آورت و ذربی وتی ہدائے لوگئے ہرانگا ایر کرتنت۔

³ پدا بادشاھا وتی دربارے کارمستیر*، آشیناز ہکم دات کہ چہ اسرائیلی چُگان لہتین انچین بیار کہ چہ بادشاھی نسل و شریمندین ہاندانان ببت،⁴ آنچین ورنا کہ ہچ پیئین بذنی اثییش مان مبیبت و رنگا ڈٹولدار ببت، ہر ڈٹولین ہکمتا بلد بیگئے لاکھ، زانتکار و زوت پھم ببت و بادشاھے بارگاہا اؤشتگا پکرزنت۔ پدا اے ورنایان بابلے آزماپی زبان و لیزانکا* بوانین۔⁵ بادشاھا ایشانی ہر روجیگین وراک و شراب* چہ وتی جندے وراک و شرابا گچین کرت و ہکمی دات کہ تان سئے سالا ایشان شر بوانینینت و زانتکار کنبت و پدا منی ہزمتا بؤشتارینت۔⁶ ایشانی نیاما چہ یہودایا آورتگین دانیال، ہنایا، میشایل و آزیبا ہئوار آنت۔⁷ دربارے کارمستیرا آیانا نوکین نام پر کرت۔ دانیالے نامی پلشازر، ہنایائے شدرک، میشایلے میشک و آزیبائے ابدنگو کرت۔

⁸ دانیالا ارادہ کرت کہ من وتا گون شاھی وراک و شرابان پلیت نکنان۔ گزا آییا گون دربارے کارمسترا دیندی کرت کہ اگن تئو ززا دئیے، من اے وراکان نؤران و وتا پلیت نکنان۔⁹ نون ہدایا کارمستریے دلا پہ دانیالا مہر و ہمدردی پیدا کرت،¹⁰ بلہ کارمسترا انگت گون دانیالا گوشت: ”منا چہ وتی واجہین بادشاھا تُرسیت۔ آییا وت پہ شما وراک و شراب گچین کرتگ۔ اگن آ بگندیت کہ شما چہ وتی اے دگہ ہمسروکین ورنایان نؤرتیر ایت، گزا؟ اے پیما، شما بادشاھے دستا منی سرا بُرائینت۔“¹¹ کارمستیر ایشینازا پہ دانیال، ہنایا، میشایل و آزیبایا یک ايسرے داشتگات۔ دانیالا گون ہمے ايسرا گوشت: ”مہربانی بکن و مارا* تان دہ روجا بچکاس و بچار، پل کہ مارا پہ ورگا تھنا سبزی و پہ نؤشگا تھنا آپ دئیگ بیبت۔“¹³ پدا مارا گون ہما ورنایان دیم پہ دیم بکن و بچار کہ شاھی وراکان ورگا آنت۔ اگن ما نؤرتیر بوتین، زندا گون ما ہما پیما بکن کہ تیبی دل گوشیت۔“¹⁴ گزا ايسرا آیانی ہیر ممت و تان دہ روجا آچکاستنت۔

¹⁵ دھین روجانی ہلاسیا، دیستش کہ آ، چہ اے دگہ ورنایان جاندراہتر و پڑورتیر آنت کہ شاھی وراکش وارتگات۔¹⁶ گزا ايسرا شاھی وراک و شراب، چہ آیانی وراکا در کرتنت و آیانا سبزی دات۔¹⁷ اے چارین ورنایا، ہدایا لیزانک و ہکمتے ہر پیئین زانت و ہر دہیان کرتنت۔ دانیال ہر وژین الہام و شبین و وابانی مانایا ہم بلد آت۔

¹⁸ گزا بادشاہ نیوکدنزیرے گیشینتگین سئین سال کہ سرجم بوتنت، دربارے کارمسترا اے سچھین ورنایا آورت و بادشاھے بارگاہا پیش کرتنت۔¹⁹ وھدے بادشاھا گون آیان گپ و تران کرت، دیستی کہ دگہ کس دانیال، ہنایا، میشایل و آزیبائے پیما نہانت۔ گزا اے چارین بادشاھے جندے ہزمتا دارگ بوتنت۔²⁰ بادشاھا ہرچے کہ جُست کرتنت، دیستی کہ اے مرد ہر پیئین ہکمت و سربدیا چہ مُلکے سچھین جادوگر و ساہران دہ سری* شرتیر آنت۔²¹ دانیال، تان کورُش بادشاھے دثورے اتولی سالا ہمؤدا منت۔

زمینے گپیت۔ بلہ سالارے آئیے گروناکی و بے پرواہیا ہلاس کنت و آئیے گروناکیا، پہ آئیے جندا پر ترینت۔¹⁹ گزا آ، دینا گون وتی جندے مُلکے کلانان کنت بلہ لکُشیت و کپیت و پدا ہچ جاگہ گندگ نیبت۔²⁰ پدا آئیے جاگہا دگہ یکے کثیت و سُنک و مالیاتگیرے رثوان دنت تانکہ وتی مُلکے شان و شوکتنا برجم بداریت، بلہ لہتین روجا رند اے بادشاہ، بے جُنگ و شدتیا، وت بریادہ بیبت۔

بڑناکین بادشاہ

²¹ ”ایشیے جاگہا انچین بڑناکین مردمے کثیت کہ آییا ہچ پیئین بادشاھی شرب دئیگ نبوتگات۔ اے پہ آرامی کثیت و پہ رپک و پندلے بادشاھیا گپیت۔²² ایشیے دینا بلاھین پوجے روجک و پرؤش دئیگ بیت و گون اے پئوجا یکجاہ اُھد و کرارے شہزادگے ہم تباہ بیت۔²³ چہ ہما وھدا کہ گون ایشیا اُھد و کرارے بندگان بیت، اے چیرکابی وتی پیما کار کنت۔ مردمی باز نبنت، بلہ بالادست بیت۔²⁴ پہ آرامی مُلکے سیرترین بہران پُتریت و انچین کار کنت کہ ایشیے ہپت پُشتا نکرتگ۔ اے وتی ہمراہانی نیاما پُلتگین مال و آوار و دثولت بہر کنت۔ تان کسانین وھدیا پہ کلانانی گرگا پندل سازیت۔²⁵ مزینین و سکنین پُرزورین پوجے زوریت و پہ جنوبے بادشاھے پرؤش دئیگا وتی زور و تئوکللا شوینبت۔ جنوبے بادشاہ ہم بلاھین و پُرزورین پوجے زوریت و جُنگ کنت بلہ اؤشتات نکنت کہ آئیے ہلاپا پندل سازگ بنت۔²⁶ ہما کہ چہ بادشاھا لاپ گرت و ورنت، ہما آئیے بریاد کنگے جُھدا کنتت۔ آئیے پوج پرؤش وارت و جُنگا بازینے کُشگ بیت۔²⁷ دین بادشاہ، پہ بدنیتی یکین پُرزونگا* نندنت و گون یکدومیا دروگ بندنت بلہ کامیاب نبنت چنا کہ ہلاسی، گیشتگین وھدا کثیت۔²⁸ شمالے بادشاہ گون مزینین مال و دثولتیا وتی مُلکا پر تریت بلہ دلی پاکین اُھد و کرارے ہلاپا بیت۔ اے وتی کارا کنت و مُلکا وائر بیت۔

²⁹ ”گیشتگین وھدا، پدا دیم پہ جنوبا در کپیت، بلہ اے گڈی رندا پینشیکین وژا نیبت،³⁰ چنا کہ کیشیمے* لانچ آئیے دژمنیا کابنت۔ پمیشکا آ دلپروش بیت و وائر کنت و پاکین اُھد و کرارے دژمنیا ہژم گپیت۔ پر تریت و پہ ہمایان مہربان بیت کہ پاکین اُھد و کرارا نمنت۔³¹ آئیے پوج جاہ جنت، مزینین پرستشگاہا، ہما مہرین کلانا پلیت کنت، ہر روجیگین کُربانیکان بند کنت و پلیت و بیران کنوکین بڑناکا* ہمؤدا ایر کنت۔³² پہ چاپلوسی ہما مردمان سیل و پلیت کنت کہ اُھد و کرارے ہلاپا کارش کرتگ، بلہ ہما مردم کہ وتی ہدایا شربا پچاہ کارنت، آئیے دینا مہر اؤشتنت۔³³ ہما کہ دانا آنت، بازینیا سر و سوج دئینت، پل تُرے پہ کسانین مُدتیا اے مردم گون زہما کُشگ بنت، پہ آس سوچگ بنت، بندیک و لُٹ و پل کنگ بنت۔³⁴ وھدے کپنت، کمین کُکش رسیت و بازینے پہ بدنیتی آیانی ہمراہ بیت۔³⁵ چہ دانیان ہم لہتین لکُشیت تانکہ اے ڈٹولا اے مردم تان ہلاسیے وھدا پاک و پلگار و بے اثیب کنگ ببت چنا کہ اے وھد، وتی گیشتگین زمانگا کثیت۔

گروناکین بادشاہ

³⁶ ”پدا بادشاہ وتی دلے تبا کار کنت و وتا چہ سچھین ہدایان پُرتیر و پُرمواھتر گندیت و ہدایانی ہدائے ہلاپا انچین ہیر کنت کہ مردم ہئیران بنت۔ تان ہما وھدا کامیاب مانیت کہ گزبے وھد سرجم نبوتگ۔ ہما چیر کہ بیگی آنت، آلم بنت۔³⁷ آ، پہ وتی پتانی

27:11 پُرزونگ، بزبان سیرہ۔ **30:11** کیشیم، جاگھیتے نام ایت کہ کیرسے جزیرہا شہرے ات۔ ادا پہ رومیان اشارے۔ **31:11** ”پلیت و بیران کنوکین بڑناک“ یک چیرے کہ نباید ایت مزینین پرستشگاہا بیبت۔ دانیال نیبے پینشگویی ہما وھدا سرجم بوت کہ **167** پینش میلادا سورہے ہاکما مزینین پرستشگاہے تھا بُت جاگہ دات و ہوکی کُربانیک گرت۔

1:1 آنکر کنگ، بزبان چپ و چاگردا کرگ، پارسیے محاصرہ۔ **2:1** اسلیگین نبشتانک گوشیت شنارے سردگارا۔ شنار، بابلے دومی نام ایت۔ **3:1** اسلیگین نبشتانک گوشیت: گوھتگینانی کارمستیر۔ ہیال ہمش ایت کہ بادشاھے کار کنوک گوھتگ کنگ بوتگات۔ **4:1** لیزانک، بزبان ادیبات۔ **5:1** پاکین کتابے تھا ہر جاگہ کہ شرابے لیز آتکگ، ایشیے مانا چہ انگورا جوڑ بوتگین شراب ایت کہ انگریزا ”wine“ گوشگ بیت۔ **12:1** اسلیگین ایرانی سیاہگ گوشیت: وتی نئوکران۔ بند سیزدہا ہمانچش ایت۔ **20:1** دہ سری، بزبان دہ برابر، دہ رندا، دہ ہمینکچک۔

بکشاتگ. ” 20 گڑا گوشتی: ”تو زائے من چیا تیبی کڑا آتکگان؟ من زوت پڑ تران کہ گون پارسے شہزادگا جنگ بکنان و وھدے من رٹوان، یونانے شہزادگ کثیت. 21 بلہ اٹولا ترا گوشان کہ راستیے کتبا چے نبشته انت. شمے شہزادگ میکایلا ایید، دگہ کس نیست کہ ایشانی دیمنا منا زورمند بکنت.

11 ”مادین داریوشے دتورے اولی سالا من پہ میکایلیے زورمند کنگ و نگہپانیا آبیے کڑا اؤشتاتان.“

جنوبی و شمالی بادشاہانی جنگ

”نون من ترا راستین ہیرا گوشان. بچار، پارسا دگہ سے بادشاہ پاڈ کثیت، پدا چارمی بادشاہے کثیت کہ چہ اے دگہ سجھینان گیشتر مالدار و هستومند بیت. انچ کہ آوتی مال و هستیے ستویا زورمند بیت، آ، سجھین مردمان پہ یونانے بادشاہیے ڈومنیا پاڈ کنت.

3 ”رندا زورمندین بادشاہے چست بیت. آ، گون مزین زور و واکے ہکمرانی کنت و ہرچے کہ دلے لوئیت، کنت. 4 بلہ یاد ایگا زند، آبیے بادشاہی پرؤشگ و دیم پہ آسمانے چارین گواتان بھر کنگ بیت، بلہ نہ آبیے نسل و پدیرچا رسیت و نہ آپیسری زوری مان بیت کہ آبیے وتی جندا بوتگ. آبیے بادشاہی چہ بٹا گوجگ و دگران دئیگ بیت.

5 ”پدا جنویے بادشاہ* زورمند بیت، بلہ آبیے یک سالارے چہ آبیے جندا ہم زورمندتر بیت و گون مزین واکیا شمالا ملکہ اڈ کنت و وتی ملکا ہکمرانی کنت. 6 لہتین سالا پد اھد و کرارے بندت. جنویے بادشاہے جنک شمالے بادشاہے* کڑا پہ اھد و کرار بندگا رفوت. بلہ جنکے زور و کدرت پشت نکپیت و شمالے بادشاہے زور ہم نمائیت. آروچان، بادشاہے جنک گون وتی ہمران، وتی پتا و کُمک کارا ہتوار دروھگ و دژمنانی دستا دئیگ بیت.

7 ”چہ جنکے ہاندانا کسے پاڈ کثیت و جنویے بادشاہے جاگھا گپیت. آ، شمالے بادشاہے پوجے سرا اُرش کنت و آبیے کلانا پُتریت. آسانی ہلاپا جنگ کنت و سوبین بیت. 8، آ، ایشانی پتین ہدا، چہ آسا در اورتگین بُت و تواد و نگرھے گرانہپان دَریان آوار جنت و گون وت مسرا بارت. دیمترا پہ لہتین سالا آ، شمالے بادشاہے کارا کار ندرایت. 9 نون شمالے بادشاہے جنویے بادشاہے ملکتے سرا اُرش کنت بلہ پدا وتی ملکا واتر بیت. 10 آبیے بچکین چُک جنگے چن و لانچا کنت و بلاہین پوجے یکجاء کنت، اے پوج دیمنا کنزائ کنت کہ چو توپانین ہارتا سر رچیت و جنکا تان دژمنے کلانا دیمنا بارت.

11 ”جنویے بادشاہ ہوم گپیت، شمالے بادشاہے دیمنا در کثیت و گون آبیہ جنگ کنت. نون شمالے بادشاہے بلاہین پوجے یکجاء کنت، بلہ اے پوج، جنویے بادشاہے دستا پرؤش وارت. 12 چہ اے پوجے پرؤش دئیگا زند، جنویے بادشاہ گروناک بیت و ہزاران مردم کُشیت بلہ آنگت بالادست نبیت، 13 چیا کہ شمالے بادشاہ نون چہ پیسرا مسترین پوجے یکجاء کنت و لہتین سالا پد، گون وتی مسترین پوج و بازین جنگی سامانان واتر کنت.

14 ”آ زمانگا بازینے جنویے بادشاہے دژمنیا پاڈ کثیت. تیبی جدئے کتومے شذتین مردم اے شبینے پورہ و سرج کنگا پاڈ کایت بلہ پرؤش ورت. 15 پدا شمالے بادشاہ کثیت، کلات بندین شہریے چپ و چاگردا سنگر بندیت و شہرا گپیت. جنوبی پوج بیوس بیت. تننتا آسانی شرتین پوج ہم ایشانی دیمنا اؤشتات نکنت. 16 شمالے بادشاہ اُرش کنت و ہما پیمیا کنت کہ وتی دلے لوئیت. کس آبیے دیمنا اؤشتات نکنت. آریبان ملکا اؤشتیت و چہ آبیے دستا تباہی بیت. 17 نون آرادہ کنت کہ گون وتی

سجھین بادشاہیے زورا بیثیت و گون جنویے بادشاہا اھد و کرار بندیت. وتی جنکے ہم گون آبیہ اروس دنت کہ جنویے بادشاہیا پیروثیت بلہ آبیے اے ہتھیل سوبین نبیت و اے کار دیمنا نرتوت. 18 نون شمالے بادشاہ وتی دلگوشا گون تیباب دپان* کنت و بازین

5:11 جنویے بادشاہ مسرے بادشاہ انت. 6:11 شمالے بادشاہ، سورہے بادشاہ انت. 18:11 تیباب دپ، بزبان دریائے نرک و گورین جاگہ، زریک، ساہل.

بادشاہے واب

2 نیوکدیزرا وتی بادشاہی دتورے دومی سالا واب دیست. آبیے ارواہ بیتاہیر* بوت و آواب نکپت. 2 گڑا بادشاہا جادوگر، ساہر، جن بند و نجومیانی لوٹانگے ہکم دات کہ آبیے وابان مانا بکننت. آ، آتک و بادشاہے دیمنا اؤشتاتنت. 3 بادشاہا گون آیان گوشت: ”من وابے دیستگ و منی ارواہ پہ اے وابے مانائے زانگا بیتاہیر انت.“ 4 گڑا نجومیان گون بادشاہا آزماہی زبانا* گوشت: ”او بادشاہ! مدام زندگ باتے. مارا* واپا بگوش. ما پہ تتو مانایے کنین.“ 5 بادشاہا گون نجومیان گوشت: ”منی گپ یکے. اگن شما منی واپا مگوشیت و مانا مکنیت، شُما نُکر نُکر کنگ بیت و شمے لوگ تباہ کنگ و ہاکوٹ* جوڑ کنگ بنت. 6 بلہ اگن شما واپا بگوشیت و مانا بکنیت، شمارا چہ منی نیمگا ٹیکی و تھپہ، مڑ و مزین شرب و اڑتے رسیت. پمیشکا منا منی واب و وابے مانایا بگوشیت.“

7 آیان یک رندے پدا گوشت: ”جی بادشاہ! مارا واپا بگوش، ما مانایے کنین.“ 8 بادشاہا گوشت: ”من سدک آن کہ شما پہ وھدزٹوالیا اے ہبران کنگا ایت. شما گندگا ایت کہ منی ہکم یک و کُک انت 9 کہ اگن شما منا واپا مگوشیت، پہ شما سزا یکین انت. شما وتا مروتا شور کرتگ کہ منی دیمنا چپ و چوٹین ہبر بکنیت و دروگ بندیت تان ہما وھدا کہ وھد و جازر بدل بینت. پمیشکا شما وت منا واپا بگوشیت، گڑا نون من زانان کہ شما مانایے ہم کرت کثیت.“

10 نجومیان، بادشاہے پستوا گوشت: ”او بادشاہ! دنیاہا ہچ چشین مردے نیست کہ اے کارا کرت بکنت. ہچ بادشاہا، ہرچنت کہ مزن و زوراور بیت، ہچر چہ ہچ جادوگر، ساہر و نجومیا چشین پرمایشے نکرتگ. 11 اے کارا کہ تتو بادشاہ لوٹگا اے، سک گران انت. چہ ہدایان آبیید، اے ہیرا کس بادشاہا گوشت نکنت، و ہدا وہ انسانانی نیاما نیشتگ انت.“

بادشاہے ہکم

12 گون اے ہیرانی ایشکُنگا، بادشاہ چہ زھرا سک ہوم گپت و ہکم دات کہ بابلے سجھین دانابن مردم گار و گمسار کنگ بینت. 13 گڑا پرمائے دئیگ بوت کہ دانا کُشگ بینت. دانیال و آبیے سنگتانی شوہازا ہم در کپنت کہ بگُشتیش. 14 نون دانیالا گون جلاَدانی سمرستیر، آریوکا کہ بابلے دانیانی کُشگا در کپنگات، پہ ہکمت و دانایی ہبر کرت. 15 دانیالا چہ بادشاہے داشتگین سرمستر، آریوکا جُست کرت: ”بادشاہا چیا چشین توندین پرمائے داتگ؟“ آریوکا، دانیال ہال دات کہ چے بوتگ. 16 نون دانیال شت و گون بادشاہا دزبندی ای کرت کہ منا کتے وھد بدے، من تتو بادشاہے واپا گوشان و مانا کنان. 17 دانیال، لوگا شت و وتی سنگت، ہنانیا، میشايل و آزیایی ہال داتنت. 18 گوشتی: ”چہ آسمانی ہدایا رہم بلوئیت و دوا کثیت کہ اے راز پہ ما پدُر ببیت تانکہ ماشما و بابلے اے دگہ دانا کُشگ مبین.“

وابے مانا

19 گڑا ہما شپا اے راز پہ دانیالا، شُبینیا پدُر کنگ بوت. نون دانیالا آسمانی ہدائے ستا کرت. 20 گوشتی:

1:2 بیتاہیری، بزبان آرامی، بیکراری. 4:2 اے کتابے 4:2 تا 7:28، آزماہی زبانا نیسیگ بوتگ کہ آوھدی بابلے سرکاری زبان ات. 4:2 اسلیگین سیاہگ گوشت: وتی نوکران. بند ہپت ہم انچش انت. 5:2 ہاکوٹ، بزبان ہاکے کوت، ہما جُپ کہ اودا لوگانی ہاک، پُر و اے دگہ کچرا و آشکالان دتور دئیت.

”ہدائے ناما ابد تان ابد ستا و سنا بات،
چنا کہ حکمت و زور ہمایئیک ائت.
21 ہما ائت کہ وهد و مؤسمان بدل کنت،
ہما ائت کہ بادشاہان دور کنت یا تھتا نادینیت،
ہما ائت کہ دانایان حکمت دنت و سریدنپان زانت بکشیت،
22 ہما ائت کہ چیر و اندیمین رازان پدَر کنت،
ہما ائت کہ زانت تھاریا چے ہست و
زُناپی ہمایئے ہمراہ ائت.
23 او منی پت و پیرکانی ہدا!
من تیبی شُگرا گران و تیبی تئوسیا کنان،
چنا کہ تئو منا زور و حکمت دانگ.
اٹون ہم اے تئو اے کہ پہ من ہما چیرت زھر کرتگ
کہ ما چہ تئو لوئنگ،
چنا کہ تئو نون بادشاہے جیزہ پہ ما پدَر کرتگ.“

24 رندا دانیال، آریوکتے کُرا شت، ہمایئے کُرا کہ بادشاہا بابلئے دانایانی کُشگئے ہکم دانگ ائت. گون آییسا گوشتی: ”بابلئے
دانایان مَکُش. منا بادشاہے کُرا بر. من آییئے ابا مانا کنان.“ 25 گُرا آریوکا زوت زوتا دانیال، بادشاہے کُرا برت و گوشتی: ”من
چہ یھودائے ڈرانڈیہان مردے دَر گیتکگ کہ تئو بادشاہے ابا مانا کرت کنت.“ 26 بادشاہا گون دانیالا کہ دومی نامی پلئیشازر
آت، گوشت: ”تئو منی دیستگین ابا و آییئے مانایا منا گوشت کنت؟“ 27 دانیالا گون بادشاہا گوشت: ”ہما رازا کہ تئو بادشاہ
آییئے جُستا ائے، ہچ دانا، ساہر، جادوگر و استارزانتے پہ تئو پدَر کرت نکنت، 28 بلہ آسمانا ہداے ہست کہ رازان پدَر کنت و
ہمایا پہ تئو بادشاہ نبوکدنزرا زھر کرتگ کہ آیوکتین روچان چے بیت. اے تیبی واب ائت و ہما شُبین ائت کہ وهدے تئو وتی نیادئے
سرا تچک ائتے، تیبی سرئے تھہا چکرگا ائتت.

29 ”او بادشاہ! نیادئے سرا تیبی ہیال آیوکتین وهدئے نیمگا شتنت کہ بارین چے بئیگی ائت. ہما کہ رازان پدَر کنت، ترا پینشی
داشت کہ آیوکتین وهدا چے بیت. 30 بلہ اے راز پہ من اے ستویا پدَر کنگ نیوتگ، کہ من چہ اے دگہ مردمان داناتر آن. پمیشکا
پدَر کنگ بوتگ کہ من تیبی ابا پہ تئو بادشاہا مانا بکنان تانکہ تئو وتی دلئے ہیبالان سرید بیئے. 31 او بادشاہ! تئو چارگا ائتے و
بلاہین بئے دیستت. اے مزینن و سَکین دریشناکین بئے ائت کہ تیبی دینما مِک ائت و گندگا ٹرسناک ائت. 32 اے بئے سر، چہ
پہکین تلاھا اڈ بوتگ ائت. دلہند و باشکی چہ نگرہا، لاپ و رائی بونجیگ ائتت، 33 ڈیلنگ* آسین، پادانی نیم آسین و نیم پتکگین
کلئیک ائتت. 34 تئو ائتگ چارگا ائتے و سینگے سبذگ بوت، مردمی دستیا نیستت. سینگ ائتک و بئے آسن و کلین پادان لگت و
پروشتنتی. 35 پدا آسین، پتکگین گل، بُرنج، نُگرہ و تلاہ، سرجما یکجہا ہورت بوتنت، اُنچش کہ گرمگان جُھانئے پگ و پلار
ہورت بنت، و گُواتا رُیت و بُرتنت تان آسانی ہچ نشانے پُشت نکپت. بلہ ہما سینگ کہ بٹا لگت، بلاہین کُھے جوڑ بوت و سچھین
زمینی گپت.

36 ”واب ایش ائت. نون ما ایشیا تئو بادشاہے دینما مانا کنین. 37 او بادشاہ! تئو بادشاہانی بادشاہ ائے. ہما ائے کہ آسمانی ہدایا
ترا بادشاہی، کُدرت، زور و واک و شان و شوکت دانگ و 38 ہر جاگہ کہ انسان، جنگی جانور و بالی مُرگ زندگ ائت، ہدایا ترا
اے سچھینانی سرا ہکمران کرتگ. تلاہین سر، تئو ائے.

زمانگا. 26 رندا، شست و دو ہپتگا پد، ہما ’رُوگن پر مُشتگین ’ کُشگ بیت و آییئے کُرا ہچ پُشت نکپت. آیوکتین ہکمرانئے مردم
شہر و مزینن پرستشگاھا تباہ کنت، بلہ آییئے جندئے تباہی چو ہارنا کثیت. جُنگ تان گُدسرا برجہا مانیت و تباہیانی شُور بُرگ
بوتگ. 27 یکے کثیت و گون بازینیا تان ہپتگیا مُھکمین اُھدے کنت، بلہ ہپتگئے نیاما کُربانیگ و ہیراتان بند کنت. پلبیتی و
بُزناکیئے بانزلئے سرا بیران کنوکے کثیت، تان وهدے کہ ہما آبت کہ پہ آییسا گیشینگ بوتگ، آییئے سرا کپت.“

کئورئے کُشئے شُبین

10 پارسے بادشاہ کورشے دئورئے سئیمی سالا دانیالا، کہ پلئیشازرئے ناما ہم زانگ بوت، اِلہام رست. اِلہامے پئیگام
راست ائت و بلاہین جنگیئے بارئو ائت. اے پئیگامے مانا آییسا شُبینئے تھہا رست.
2 آ روچان، من دانیال تان پورہین سئے ہپتگا پُسیگ اتان. 3 من ہچ و شُبین وراک نئورات. گوشت و شراب دپ پر نکرت، رُوگن
پر نُشُشت تانکہ اے سئیین ہپتگ گوستنت. 4 اٹولی ماہئے بیست و چارمی روچا وهدے من مزینن کئور، دجلہئے لمبا اتان، 5 من
وتی چم چست کرتنت، تہ دیست مردے لیلمین* گدی گُورا و لانکا چہ اویازی* تلاھا اڈ کرتگین کمرندے بستگی. 6 آییئے بدن پورہ
تلاہرنگین آوتے ائت و دیمی چو گروکا شہم دئیگا ائت. چمی گوشتے رُوکتین مَشل ائتت. دست و پادی مُشتگین بُرئجئے ڈئولا
دُرشگا ائتت و تئواری چو مردمانی مزینن رُمیئے تئوارا ائت.

7 تھنا من دانیالا اے شُبین دیست، منی ہمراہان ندیست، بلہ بلاہین ترسے آسانی جانا کپت و پہ وتی چیر دئیگا تکتنت. 8 گُرا من
تھنا بوتان و اے مزینن شُبینا چارگا اتان، منی واک و توان ہلاس بوت، منی دیمئے رنگ زرد تَرَت و منی تھہا ہچ واک و توانے
پُشت نکپت. 9 نون من آییئے تئوار ایشکت و انچو کہ من اے تئوار ایشکت، دیم پہ چیر و پت و سَک و اب کپتان. 10 پدا دستیا منا
دست جت، چستی کرت و منا لرزوکین دست و کوندانی سرا اؤشتارینتی. 11 منا گوشتی: ”او دانیال! او شُرہمندین مرد! ہرچے کہ
گوشان، منی ہیرا سرید بئے. پدا آ، چنا کہ من نون پہ تئو دیم دئیگ بوتگان.“ وهدے آییسا اے ہبر کرتنت، من لرزانا پدا ائتکان.

دانیالا مدت رسیت

12 پدا مردا منا گوشت: ”مُرس، دانیال! ہما اٹولی روچا کہ تئو وتی دل پہ سرید بئیگ و وتی ہدائے درگاھا بیکبر بئیگا دانگ،
تیبی دوا گوش دارگ بوتگ و من تیبی ہیرانی ستویا ائتگان. 13 بلہ پارسے بادشاہیئے شہزادگا تان بیست و یک روچا منی دیم
داشت. بلہ رندا، میکابیل کہ چہ مسترین پرنشتگان* یکے، منی کُصکا ائتک چنا کہ من اؤدا پارسے بادشاہانی کُرا گتنگ اتان.
14 نون من تیبی سرید کنگا ائتگان کہ گون تیبی کئوما دیمترا چے بیت، چنا کہ شُبین آیوکتین وهدئے بارئو ائت.“
15 وهدے آ گون من اے ہبران کنگا ائت، من وتی سر جھل کرت و ہچ گوشت نکرت. 16 پورہ انسانئے ڈئولینیا منی اُنت دست پر
کرتنت. گُرا من وتی دپ پچ کرت و گون ہماییا کہ منی دینما اؤشتاتگ ائت، ہبر کنگا لگتان. گوشتن: ”او منی واجہ! اے شُبینا منا
سَک پدَر کرتگ و ہچ زور و واگن نیست. 17 من، تیبی ہزمتکار، چون گون تئو ہبر کرت کنان، منی واجہ؟ منی واک و توان شُتگ
و پہ زورے دم کُشگا آن.“

18 ہما کہ انسانئے ڈئولا ائت، منا پدا دستی جت و زورمندی کرت. 19 گوشتی: ”مُرس، شُرہمندین مرد! اینمن باتھے. دُڈ بئے.
مُھکم بئے.“ انچو کہ آ گون من ہبر کنگا ائت، من دُڈتر بوتان و گوشت: ”منی واجہ! گون من ہبر کن، چنا کہ تئو منا زور

ملکے سجھین مردمان ہبرش کرتگ۔ 7 آدل تیبی جندتیک انت، او ہداوند! بلہ ما مروچان پشَل و سرچہل این۔ یہودائے مردم، اورشلیمتے جہمند و سجھین اسرائیل انجش انت، ہما کہ نزیگ و گوران آنت و ہما کہ دور آنت۔ اے، تتو سجھین ملکان گلینتگ آنت کہ گون تتو بے و بایاں اش کرتگ۔ 8 او ہداوند! ما چہ شرمندگیا سرچہل این، مئے بادشاہ، شہزادگ و مئے پت و پیرین، چنا کہ ما تیبی گنہکار این۔ 9 رھمت و پھلی گون مئے ہداوندین ہدایا انت بلُ تَرے ما چہ آبیآ یاگی بوتگین۔ 10 ما نہ وتی ہداوندین ہدائے پرمانبرداری کرتگ و نہ ہما شریئے ہسابا گام جتگ کہ چہ وتی ہرمتمکارین نبیانی زبانا مارا زسینتگی۔

11 ”سجھین اسرائیلا تیبی شریئے ناپرمانی کرتگ، دیمش ترینتگ و تیبی پرمانبرداری اش نکرتگ۔ پمیشکا ہما نالت کہ ہدایا وتی ہرمتمکارین موسائے شریئے تھا وتی نامتے سؤگند و ارتگ و اهد کرتگ، نون مئے سرا کپتگ چنا کہ ما ہدائے گنہکار بوتگین۔ 12 اے ڈتولا، تتو وتی ہما ہبر پورہ و سرحم کرتگ آنت کہ تتو مئے و مئے ہکمرانانی ہلاپا کرتگ آنت۔ تتو مئے سرا مزین تباہی آورتگ۔ چنا کہ سجھین آسمانے چیرا ہچیر چشین جیرے نوتگ کہ گون اورشلیم بوت۔ 13 موسائے شریئا نبشتگین سجھین تباہی مئے سرا آتکگ، بلہ ما انکت وتی ہداوندین ہدائے رھم نلوٹ و چہ وتی گناہان پر تترتین و تیبی راستیے نیمگا دلگوش نکرت۔ 14 ہما مسیبت کہ ہداوند و تی ہتیلان داشتگات، نون مئے سرا دتوری دات چنا کہ مئے ہداوندین ہدا وتی سجھین کاران آدل انت بلہ انکت ما آبیے گپ گوش نداشتگ۔

15 ”او مئے ہداوندین ہدا! اے تتو اے کہ گون وتی پُرزورین دستا وتی کتوم چہ مسرا ڈنا آورت و پہ وت انچین نامے در آورت کہ تان مروچی ہست انت۔ نون ما گناہ کرتگ و زدکار بوتگین۔ 16 او ہداوند! پہ وتی سجھین آدل و انسایا بچار و وتی ہژم و گزبا چہ وتی شہر اورشلیم، چہ وتی پاکین کؤھا بشگین۔ مئے گناہ و مئے پیرنانی زدکاربانی سٹوبا، سجھین ہمساهگین کتوم اورشلیم و تیبی کتوما کلاگ بندنت۔ 17 او مئے ہدا! نون وتی ہرمتمکارے ڈوا و پریاتا گوش دار۔ پہ وتیگی بچار و وتی ویرانین پرستشگاہے نیمگا وتی دیم زبنا کن، او ہداوند! 18 او منی ہدا! وتی دلگوشا گون ما کن و گوش دار، چمان شانک دئے و مئے و اے شہرے تباہیا بچار کہ اے شہر چہ تیبی ناما بجاہ آرگ بیت۔ چنا کہ ما وتی پھریزکاریے سٹوبا چہ تتو دزبندی نکین، تیبی مزین رھمتے سٹوبا دزبندی کنین۔ 19 او ہداوند! گوش دار۔ او ہداوند! پھل کن۔ او ہداوند! دلگوش کن و کَمک کن۔ او منی ہدا! پہ وتیگی بچار، دیر مکن چنا کہ تیبی شہر و کتوم گون تیبی ناما تتوار کنگ بنت۔“

ہپتاد ہپتگ

20 نون وھدے من ہبر و ڈوا کنگا اتان و وتی جندتے و وتی اسرائیلی کتومے گناہان منگا اتان و پہ ہدائے پاکین کؤھا، گون وتی ہداوندین ہدایا پریات کنگا اتان، 21 وھدے من آنگت ڈوا کنگا اتان، جبرایل، ہما کس کہ من وتی پیسریگین شینے تھا دیستگات، بینگاھا، گربانینگ کنگے وھدا بال کنان تیزبا منی کرا آتک۔ 22 آبیآ منا سوچ دات و گوشتی: ”او دانیال! من نون آتکگان کہ ترا زانت و سرپدی بدیان۔ 23 تیبی ڈوایانی بُنگیجا* پستوے آتکگات و من آتکگان کہ ترا ہال بدیان چنا کہ تتو ہدایا سک دؤست اے۔ گرا پستو شریا دلگوش کن و شیننا سرپد بے۔

24 ”پہ تیبی کتوم و تیبی پاکین شہرا ہپتاد ہپتگ* گیشینگ بوتگ کہ سَرکشے بکتیت، گناہ ہلاس بینت، گربانینگ کنگ و گناہانی تاوان پُر کنگ ببیت، ابدی آدل برجم ببیت، شبین و پیگمیری مھر جنگ ببنت و چہ سجھینان پاکترین جاگہ روگن پر مشگ ببیت۔ 25 تتو بزانت و سرپد بے کہ چہ اے ہکمے آینگے وھدا کہ اورشلیم پدا براجہ و آڈ کنگ ببیت، تان روگن پر مُشتگین‘ شہزادگے آیکا، ہپت ہپتگ و شست و دو ہپتگ گوزیت۔ اورشلیم، پدا گون آبراہا و دمک و گلیمان آڈ کنگ بیت، بلہ پرتشانیانی

23:9 بُنگیج، بزانت پندت، شرو۔ 24:9 بازین زانتکاریے ہتیلایک ہپتگے ہپت سال انت۔ اے ہسابا ہپتاد ہپتگ، چار سد و نئود سال انت۔

39 ”چہ ترا پد، دگہ بادشاہیے کتیت کہ چہ تیبیگا کمزورتز بیت۔ پدا سیمی، بُرنجین بادشاہیے کتیت کہ سجھین زمینے سرا ہکمرانی کنت۔ 40 پدا چارمی بادشاہیے کتیت کہ چڑ آسنا مھر و مہکم بیت، چنا کہ آسن سجھین چیزان پروسیت و شنک و شانگ کنت۔ انچش کہ آسن سجھین چیزان پروسیت، اے بادشاہی ہم، اے سجھین ملکان پروسیت و ٹکر ٹکر کنت۔ 41 اے پاد و پادانی لنکک کہ نیما پتکگین گل و نیما آسینتیک آنت و تتو دیستنت، اے بھر و بانگین بادشاہیے بیت، بلہ ایشیے تھا آسینے مھری مان بیت چنا کہ تتو آسن گون پتکگین گلا ہٹوار دیست۔ 42 چش کہ پادانی لنکک، نیما آسن و نیما پتکگین گلئیک آنت، اے بادشاہیے بھرے مہکم و بھرے نرور بیت۔ 43 ہما ڈتولا کہ تتو آسن گون پتکگین گلا ہٹوار دیست، کتوم و نسل ہٹوار وہ بنت بلہ گون یکدومیا نلچنت، انچش کہ آسن گون گلا نلچت۔

44 ”آ بادشاہانی وھدا، آسمانی ہدا دگہ بادشاہیے آڈ کنت کہ ہچیر تباہ نبیت و دگہ کتومیے دستا ہم دیکگ نبیت۔ اے بادشاہی، آ دگہ سجھین بادشاہیان پروسیت و ہلاس کنت، بلہ وت تان آبد برجم مانیت۔ 45 انچش کہ تتو دیست، سینگ چہ کؤھیا سینگ بوت، مردمی دستیا نیست، و آسن، بُرنج، گل، نُگرہ و تلاھی ہورت کرتنت۔ او بادشاہ! مزین ہدایا پہ تتو پدَر کرتگ کہ دیمتزا چے بیت۔ پمیشکا و اب راست انت و ایشیے مانا ہم پکا انت۔“

46 بادشاہ نیوکدیزر دیم پہ چیر کپت و دانیالی سجدہ کرت و ہکمی دات کہ دانیالے دیم ہتیراتے بکتیت و سوچکی چیرسوچ بکتیت۔ 47 بادشاہا گون دانیالا گوشت: ”بیشک تیبی ہدا، ہدایانی ہدا انت و بادشاہانی ہداوند انت و رازانی پدَر کنوک، چنا کہ تتو اے راز پدَر کرتگ۔“ 48 پدا بادشاہا دانیال مسترین آکھے* و بازین تہیہ و تیکے دات، باہلے دمگے ہکمرانی ای سرجما ہمایے دستا دات و باہلے سجھین دانیالی سرمستری کرت۔ 49 نون دانیالا گون بادشاہا دزبندی کرت و بادشاہا شدَرک، میشک و ابدنگو باہلے دمگے کارانی مستر کرتنت۔ دانیال وت بادشاہے ذریا نشت۔

بُتانی سجدہ و ہدائے زور

3 بادشاہ نیوکدیزرا سی گز بُز و سے گز پراہین تلاہین بے آڈ کناپت و باہلے دمگا، دورھے دشتا میک کناپت۔ 2 آبیآ والی، ہاکم، سردار، سلاہکار،* ہزانگے کلپتدار، کازی، مُنسپ و دمگے اے دگہ سجھین منسبدار لوئنتت کہ بیایت و اے بے دیمدراہیے* رسمان بھر بزوریت کہ بادشاہ نیوکدیزرا میک کناپتگ۔ 3 نون والی، ہاکم، سردار، سلاہکار، ہزانگے کلپتدار، کازی، مُنسپ و دمگے اے دگہ سجھین منسبدار کہ بادشاہ نیوکدیزرا وتی میک کناپتگین بے دیمدراہیے رسمانی تھا بھر زورگا لوئانینگ آنت، آتک و مچ بوتنت و نیوکدیزرے میک کناپتگین بے دیم اوشانتت۔

4 گرا جار جنوکا گون بزین آوازنا جار جت: ”او کتوم و راجان و ہر زبائے مردمان! اے پہ شما ہکمے: 5 ہما دمانا کہ شما کرنا،* نل، چنگ،* سرور، تمبورگ، ڈھل و اے دگہ سجھین ساز و زیملائی تتوارا اشکنیت، آلم بادشاہ نیوکدیزرے میک کناپتگین تلاہین بے دیم بکتیت و سجدھی بکتیت۔ 6 ہرکس کہ دیم پہ چیز نکپیت و سجدہ نکنت، ہما دمانا روکین کورھا دتور دیکگ بیت۔“ 7 پمیشکا ہما دمانا کہ آیان کرنا، نل، چنگ، سرور، تمبورگ و اے دگہ سجھین ساز و زیملائی تتوارا اشکت، ہر کتوم و راج و ہر زبائے مردم، بادشاہ نیوکدیزرے میک کناپتگین تلاہین بے دیم کپنتت و سجدھش کرت۔ 8 ہما وھدا، لھتین بابلی مردم دیمآ آتک و یہودیانی شکاپتیش کرت۔ 9 آیان گون بادشاہ نیوکدیزرا گوشت: ”او بادشاہ! مدام زندگ باتے۔ 10 تتو بادشاہا ہکم دانتگ: ’ہما دمانا کہ سجھین مردم کرنا، نل، چنگ، سرور، تمبورگ، ڈھل و اے دگہ سجھین ساز و زیملائی تتوارا اشکننت،

48:2 آگدہ، بزانت منسب، اُھدہ، زمہواری، اھتیار۔ 2:3 سلاہکار، بزانت سلاہ دئیوک، مُشر، مشاور۔ 2:3 دیمدراہی، بزانت یک چیزے اتولی رندا ذرا کنگ، پارسیا افتتاحیہ، افتتاح۔ 5:3 کرنا سرائے ڈولین سارے۔ 5:3 چنگ، اسرائیلیانی کرا سیمی سارے۔

تلاہین بُتے دیما بکپنت و سجدہ بکننت و 11 ہرکس کہ دیم پہ چیزِ نکپیت و سجدہ کنکت، روکین کورھتے تھا دتور دئیگ بیت۔¹
12 بلہ او بادشاہ! لہتین یهودی هست: شدزک، میشک و ابدنگو، ہما کہ تتو بابلے دمگتے سرکاری کارانی اگدہ داتگانٹ، آبان تیبی ہُکم نمَیتگ۔ اے مردم نہ تیبی ہدایانی ہزمتا کننت و نہ تیبی مِک کناپنتگین تلاہین بُتا سجدہ کننت۔

13 نون نیوکدیزر سگ ہژم گپت و ہُکمی دات کہ شدزک، میشک و ابدنگو بیاریت۔ گزا اے مردم بادشاہتے دیما آرگ بوتنت۔
14 نیوکدیزرا گون آبان گوشت: ”او شدزک، میشک و ابدنگو! اے راست انت کہ شما منی ہدایانی ہزمتا نکپنت و منی مِک کناپنتگین تلاہین بُت سجدہ نکرتگ؟“¹⁵ اے رندا، اگن شما کرنا، نل، چنگ، سرور، تمبورگ، ڈھل و اے دگہ سجھین ساز و زیملائی تتوار اشکت و منی اڈ کرگتین بُتے دیما کپگ و سجدہ کنگا تیار ایت وہ شر، بلہ اگن شما سجدہ نکرت گزا ہما دمانا روکین کورھتے تھا دتور دئیگ بیت۔ آ وھدا بارین کجام ہدا شمارا چہ منی دستا رَکینیت؟“¹⁶ شدزک، میشک و ابدنگو بادشاہتے پستوا گوشت: ”او بادشاہ نیوکدیزرا! مارا اے بارثوا ہچ پستو دئیگتے زلورت نہ انت۔“¹⁷ اگن ما آسا دتور دئیگ بین، ہما ہدا کہ ما آیبے ہزمتا کنین، مارا چہ روکین کورھتے آسا رَکینت کنت و ہما مارا چہ تتو بادشاہتے دستا ہم رَکینت۔¹⁸ بلہ او بادشاہ! اگن چُش مبیٹ ہم، تتو باید انت بزانتے کہ تیبی ہدایانی ہزمتا کنین و تیبی مِک کناپنتگین تلاہین بُتا سجدہ نکین۔

19 گزا نیوکدیزر، شدزک، میشک و ابدنگوتے سرا سک ہژم گپت۔ آیبے دیمتے رنگ چہ زہرا برگشت و ہُکمی دات کہ کورھتے آسا ہپت سَری* گیش کنیت۔²⁰ وتی پوچجے لہتین زورمندین سپاہیگی ہُکم دات کہ شدزک، میشک و ابدنگو بندیت و روکین کورھا دتور دئیبت۔²¹ نون اے مردم گون گورے کباہ، شلوار، پاک و اے دگہ سجھین پوٹاکان بندگان بوت و روکین کورھا دتور دئیگ بوتنت۔²² بادشاہتے ہُکم ہمینچک توند ات و کورہ ہمینکس جمبور کہ آسے بُرانان ہما مردم کُشتت کہ آبان شدزک، میشک و ابدنگو بُزاد بُرتگانٹت کہ کورھا دتورش بدئیبت۔²³ اے سفین مہر بستگین مرد شدزک، میشک و ابدنگو روکین کورھا کپنتت۔

24 اناگت، بادشاہ نیوکدیزرا پہ ہیرانی سبٹ کرت و چہ وتی سلاہکاران جُستی کرت: ”ما سے مردم نَست و آسا دتور نَدات؟“ آبان پستو دات: ”بلہ، او بادشاہ!“²⁵ آیبیا دزاینٹ: ”بجاریت، من آسے تھا چار مردم گردگا گندگا آن۔ دست و پادش پیچ انت و سلامت انت۔ چارمی پورہ ہدایی چُکے۔“²⁶ نیوکدیزر روکین کورھتے دروازگتے نژیکا شت و کوکاری کرت: ”او شدزک! او میشک! او ابدنگو! او بُرین ارشے ہدائے ہزمتکاران! بیایت ڈنا، ادا بیایت۔“ گزا شدزک، میشک و ابدنگو چہ آسا در آتکت۔²⁷ والی، ہاکم، سردار و بادشاہتے سلاہکار مچ بوتنت و دیستیش کہ آسا اے مردمانی بدن اینچکا ہم نکپنگات، نہ آیبانی سرے مودے پیلشتگات و نہ آیبانی گدانی رنگ بدل بوتگات۔ آسے بوا ہم کنگا نہ انت۔²⁸ نیوکدیزرا گوشت: ”شدزک، میشک و ابدنگوتے ہدایا ستا و سنا بات کہ آیبیا وتی پریشنتگے دیم داتگ و وتی ہزمتکار رَکینتگانٹ۔ اشان وتی ہدائے سرا باور و بیسہ* ات و منی ہُکیش نمَیت۔ چہ وتی زندا سر گوستنت، بلہ وتی جندے ہدایا آید، دگہ ہدائے ہزمت و سجدھا زرا نبوتنت۔²⁹ پمیشکا من ہُکم دیان کہ ہرکس بیبت، چہ ہر کتوم، راج و زبانا کہ شدزک، میشک و ابدنگوتے ہدائے بارثوا ہرابین ہبرے بکنت، اُنکر نُکر کنگ بیت و آیبے لؤگ بریاد کنگ و ہاکوتے جوڑ کنگ بیت۔ چیا کہ دگہ ہچ ہدا اے نیست کہ چُش رَکینت بکنت۔“³⁰ پدا بادشاہا شدزک، میشک و ابدنگو، بابلے دمگا مسترین اگدہ دانتت۔

13 نون من اشکت پاکینے ہیرا انت۔ دگہ پاکینیا چہ آیبیا جُست کرت: ”اے الہام، بزبان ہر روچگیگن کربانیگ، تَبھکارین سرکُشی، ہدائے پاکین لوگتے چیردستی و لشکرے پادمال بھگتے الہام و شُبین تان کدینا برجاء مانیت؟“¹⁴ آیبیا پستو دات: ”تان دو ہزار و سے سد شہب و بیگاہا۔ زندا، پرستشگاہ پدا پاک و برجاہ کنگ بیت۔“

شُبینے مانا

15 وھدے من دانیال شُبینا چارگا اتان، من سرپد بھگتے جُهد کرت تہ دیسٹن کہ منی دیم چیرے اؤشتاتگ کہ پورہ انسانیتے ڈتولا انت۔¹⁶ من چہ اولایتے کورے نیاما انسانی تتوارے اشکت، گوانکی جت و گوشتی: ”او جبرایل! اے مردا شُبینے مانایا سرپد کن۔“¹⁷ گزا آ منی نژیکا ہمؤدا آتک کہ من اؤشتاتگان۔ منا ترے جانا کپت و دیم پہ چیز کپتان۔ آیبیا منا گوشت: ”سرپد بے، او انسانے چُکا شُبین ہلاسیے وھدے بارثوا انت۔“¹⁸ ہما وھدا کہ آکون من ہیرا ات من دیم پہ چیز ویت و سک و اب کپتان۔ آیبیا منا دست پر کرت و اؤشتارنت۔

19 گوشتی: ”بچار، من ترا سرپد کنان کہ گزبے گڈی وھدا چے بیت۔ ہرچے کہ تتو دیستگ ہلاسیے گیشپنتگین وھدے بارثوا انت۔²⁰ دوکانپین گورانڈ کہ تتو دیست، ماد و پارسے بادشاہانی نشانی انت۔²¹ پاچن، یونانے بادشاہتے نشانی انت و ہما بلاہین کانٹ کہ آیبے چمانی نیاما ات، اتولی بادشاہ انت۔²² ہما چارین کانٹان کہ پُشتگین کانٹے جاگہ گپت، آ چار بادشاہیتے نشانی انت کہ چہ ایشے کتوما چست بنت بلہ ایشے ڈتولین زور و واکش گون نیبت۔²³ آیبانی دتورے گڈی زمانگا، وھدے سرکُشی چہ گیشا گیشتر بیت، ہیبیناک و پنتہ سازین بادشاہے کیت۔²⁴ اے، سک زورمند بیت بلہ چہ وتی جندے واکا نہ۔ سکین بلاہین تباہی کاریت و ہرچے کہ کنت، کامیاب بیت۔ اے، زوراور و پاکین مردمان تباہ کنت۔²⁵ پہ ہوشمندی پندل سزایت و کامیاب بیت۔ وتی دلا وتا مزن سرپد بیت۔ بازنے سپہگ ہم نیبت و ایمنیا نشتگین جاگہ تباہش کنت۔ اے، شہزادگانے شہزادگے ہلاپا ہم پاد کیت بلہ چندی بے انسانی دستیا تباہ کنگ بیت۔²⁶ شہب و بیگاہانی ہمے شُبین کہ ترا گوشتگ بوت، راست انت۔ بلہ اے شُبینا رازے بکن چیا کہ اے ہما آیبکین وھدے روچانی بارثوا انت کہ انگت سک دور انت۔“

27 گزا من دانیالا، سک دم بُرتگات و تان چیرے روچا نادراہ بوتان۔ رندا پدا پاد آتکان و بادشاہتے کاران دزگت بوتان بلہ منا شُبینا ہیران کرتگات و چہ سرپدے ہدا ڈر ات۔

دانیالے دوا

9 داریوش ہشایارشاہتے دتورے اتولی سالا، ہما کہ زاتا مادے ات و بابلیانی مُلکے بادشاہ بوت،² ہمایبے دتورے اتولی سالا من دانیال، پاکین کتابانی تھا سالانی ہما حسابا شَرّیا چارگا اتان کہ ہداوند اوتی لبرنے تھا گون ارمیا نبیا گوشتگات۔ من دیست کہ اورشلیمے تباہی تان ہپتاد سالا مانیت۔³ گزا من وتی دیم ہداوندین ہدائے نیمگا ترینت، دوا و پریات کرت، روچگ داشت، گونین گد گورا کرت و وتا پُر پر ریتک*⁴ من وتی ہداوندین ہدائے کرا دوا کرت، گناہ میننت و گوشت:

”او ہداوند! او مزن و باکمالین ہدا! تتو ہما ہدا ائے کہ وتی اھد و کرارا پورہ کنتے و گون ہمایان مہر کنتے کہ ترا دوسٹ دارنت و تیبی پَمانان مَنت۔⁵ ما گناہ کرتگ، زدین کار کرتگ، بدکار و یاگی بوتگین و چہ تیبی پَمان و کانوان وتی دیم ترینتگ۔⁶ ما تیبی ہزمتکارین نبیانی ہیر ہم گوش نداشتگ، ہما کہ گون تیبی ناما گون مئے بادشاہان، مئے رہبران و مئے پت و پیریتان و

لپاشنتت. 20 من آبیئے سرئے دھین کائناتی مانا ہم زانگ لؤژت و اے دگہ کانٹے مانا ہم کہ رندا رُست و آبیئے چہ آیان سئے کانٹ کپت، بز ان ہما کہ چہ و دیپی پر ات و بتاک جنگا ات و گندگا چہ اے دگران مَسْتِر ات. 21 من آنگت چارگا اتان و آکانٹ گون پاکین مردمان جنگا ات و آیان چیردست کنگا ات، 22 تانکہ ہما آتک کہ چہ زمانگان ہستانت و برزین آرشے ہڈائے پاکینانی ہکا دادرسی ای کرت و ہما و ہد رست کہ اے پاکینان بادشاہی وتی ملکت کرت.

23 ”گزا آبیئا گوشت: چارمی جانور، زمینے سرا چارمی بادشاہیے بیت کہ چہ اے دگہ سجھین بادشاہیان نبیت. اے، سجھین جھانا لگتمال کنت، پرؤشیت و ایزی بارت. 24 دھین کائناتی مانا ایش انت کہ چہ اے بادشاہیا دہ بادشاہ چست بیت و دگہ یکے چہ ایشان و رند چست بیت و اے، پیسریگینانی ڈٹولینے نبیت و سئے بادشاہ پرؤش دنت. 25 اے، بُرزین آرشے ہڈائے ہلاپا ہبر کنت و آبیئے پاکین مردمان آراز دنت. ایشیے ارادہ بیت کہ کانوں و وھدان بدل بکنت و ہڈائے پاکین مردم پہ وھدیا ایشیے دستا دئیگ بنت، بز ان تان وھدیا، وھدان و نیم وھدا.*

26 ”بلہ دیوان پہ دادرسیا نندیت. آبیئے ہاکمی پچ گرگ بیت و تان ابد سرجمیا تباہ و بریاد کنگ بیت. 27 پدا بادشاہی، ہاکمی و آسمانے چیرے سجھین بادشاہیانی شوکت و مزنی، بُرزین آرشے ہڈائے پاکین مردمان دئیگ بیت. ہڈائے بادشاہی ابدی بادشاہیے بیت و سجھین بادشاہی و مُلک، ہڈائے ہزمت و پرمانبرداریا کنت. 28 ”ہبر ہیدا ہلاس بوت. من دانیال چہ وتی ہئیالان سک پریشان بوتان و منی دیم زرد ترت. بلہ من اے گپ گون وت داشت.“

گوراند و پاچن

8 بادشاہ پلشازرئے دتورے سیمی سال من دانیال دگہ اہامے بوت، چہ آبیئا و رند کہ منا پیسرا بوتگات. 2 من وتی اہاما دیست کہ شوشے کلانا آن کہ ایلامے دمگا انت. اہاما دیستن کہ اولایے کتورے کشا آن. 3 پدا من سر چست کرت و چارت تہ دوکانین گوراندے کتورے دیم اؤشتاتگ. کانٹی ذراج انت، بلہ یکے چہ دویمیا ذراجت انت و ذراجتین کانٹ رندترا رُست. 4 من دیست کہ اے گوراند روندی، گوریچانی* و زرباری* تیمگا کانٹ جنان انت و ہچ جانور آبیئے دیم اؤشتات نکنت و کسا اے توان نیست کہ چہ آبیئے زورا یکینا زکینت بکنت. آبیئا ہر چیرے وتی دلے تبا کرت و مز نشان بوت.

5 من کہ شریا پگر کرت گزا دیستن تہ یک پاچنے چہ روندی نیمگا پیداک انت کہ پورہ سجھین زمینی گپتگ بلہ پادی زمینا نلگگا انت و چمانی نیاما اجبین کانٹے پر انتی. 6 آہما گوراندے کرا آتک کہ دو کانٹی پر ات، ہما کہ من کتورے دیم اؤشتگا دیستگات. پاچن آبیئے سرا ہزم گپتگات و گون سرجمین زورا آبیئے سرا کپت. 7 من دیست کہ آ، دیم پہ گوراند پیداک انت. سک ہزم گپتگ. پاچن گوراند جت و دین کانٹی پرؤشنتت. گوراند آبیئے دیم ہچ زور مان نیستات. زمینے سرا دتوری دات و پادمالی کرت. کس نیستات کہ گوراند چہ آبیئے زورا برکینیت. 8 پدا پاچن سک زوراور بوت بلہ انچو کہ وتی زوراورے بُزادیان سر بوت، مزین کانٹی پرُشت و آبیئے جاگھا چار دگہ اجبین کانٹ رُست کہ دیمش آسمانے چارین گواتانی نیمگا ات.

9 چہ اے کانٹان یکئیے سرا کسائین کانٹے رُست کہ جنوبی، رؤدراتکی و زیباین مُلکے* نیمگا رُدان و سک مزن بییان بوت. 10 اے آسمانی لشکرے نیمگا رُست و لشکرے بھرے و لہتین استاری زمینا دتور دات و پادمال کرت. 11 ایشیا وتارا لشکرے سالارے ڈتولا مزن کرت. ہر رُچیگین کربانگی بند کائنتنت و مزین پرستشگاہی کشرپ کرت. 12 ایشیے سرکشیے سٹوبا آسمانی لشکر و ہر رُچیگین کربانگی ایشیے دستا دئیگ بوتنت. راستی ای زمینا دتور دات و ہر چیری کہ کرت، کامیاب بوت.

25:7 پاکین کتابے بازین زانتکارے گمانا ایشیے مانا سئے و نیم سال انت. 4:8 گوریچان، بز ان شمال. 4:8 زبار، بز ان جنوب. 9:8 پُرشوکتین مُلک، بز ان اسرائیل.

نیوکدیزرئے واب

4 چہ بادشاہ نیوکدیزرئے نیمگا،

یہ اے جھانا نشتگین سجھین کتوم و راج و ہر زبانے مردمان.

شما گیشا گیش ایمن باتیت.

2 ہما نشانی کہ بُرزین آرشے ہڈایا منا پیش داشتگ انت و ہما موزہ کہ پہ من کرتگ انتی، و ش بان کہ شمارا بگوشائش.

3 آبیئے نشانی زبردست انت و

موزہ، پُرزور.

آبیئے بادشاہی تان ابد ہستانت و

ہکمرانی ای نسلانی نسل برجاہ.

4 من نیوکدیزر وتی لوگا آسودگ، وتی کلانا و آباد اتان. 5 من وایے دیست و تُرسیا منا مان پتات. گندلانی سرا، منی ہئیال و شینان منا تُرسینت. 6 گزا من ہکم دات کہ باپلے سجھین دانا آرگ بنبت تانکہ منی وایا مانا بکنت. 7 وھدے جادوگر، ساہر، نجومی و استارزانت آتکنت، من گون آیان وتی واب گوشت بلہ آیان منی واب مانا کرت نکرت. 8 بلہ گڈسرا دانیال کہ آبیئے نام، منی ہڈائے نامے ہسابا پلشازر انت، منی کرا آتک. آبیئا پاکین ہڈایانی روہ مان انت. من گون آبیئا وتی واب گوشت: 9 ”او پلشازر، نجومیانی مستر! من زانان کہ ترا پاکین ہڈایانی روہ مان انت و ہچ رازے زانگ پہ تئو گران نہانت. اے منی واب انت کہ من دیستگ، نون پہ من مانایی کن.

10 ”من گندلانی سرا، اے شین دیستنت: من چارگا اتان تہ گندان، زمینے نیاما درچکے و درچک سک بُز انت. 11 درچک رُدان و مستر بییان انت. ایشیے بُزی تان آسمانا سر انت و چہ زمینے گڈی ہڈ و سیمسرن زاهر انت. 12 تاکی ڈتولدار انت، بر و سمر بار انت و پہ سجھینان وراکی پر انت. پہ زمینے جانوران ساہگے و آسمانے مُرگ ایشیے شاہزانی* سرا گڈوہ بندنت و بندنت. ہر سہدار چہ اشیا وراک وارت.

13 ”وھدے گندلان ویتگاتان، شینانی تھا دیستن، تہ منی دیم پاکین مردمے، بز ان کاسدے، چہ آسمانا جھلا پیداک انت.

14 آبیئا گون بُزین تواریا گوشت: 1 ”درچکا گڈ و شاہزانی بُر و تاکانی سیند و برانی شنگ و شانگ کن. بل کہ جانور چہ ایشیے ساہگا در کابنت و تچنت و مُرگ چہ ایشیے شاہزان بال کنت. 15 بلہ درچکے بُندا بل کہ گون وندال و ریشگان ہمانیت تانکہ گون آسن و برنچین پئییا پتایگ بیبت و دشتے سزگانی تھا پشت بکپیت. بلی چہ آسمانے نودا* تر بیت و بل کہ جنگلی جانورانی نیاما دشتے سزگانی سرا زندگ بیت. 16 بل کہ ایشیے دل چہ مردمی دلنا بدل کنگ بیبت و ایشیا جانوری دلے دئیگ بیبت و بل کہ تان ہیت زمانگا* انچش ہمانیت.

17 ”اے ہکمے جار کاسدان جتگ، پاکینان ایشیے ہکم داتگ، تانکہ زندگین مردم بزانت کہ بُرزین آرشے ہڈا انسانی

بادشاہیانی سرا ہکمران انت و اے بادشاہیان ہما مردما دنت کہ ہڈائے جند لؤژیت. تننتا* کمزاتین مردمان ہم اے بادشاہیانی سرا ہاکم کنت. 18 اے ہما واب انت کہ من بادشاہ نیوکدیزرا دیستگ. او پلشازر! نون تئو ایشیا مانا کن، پرچا کہ منی بادشاہیے ہچ دانا ایشیا مانا کرت نکنت، بلہ تئو کرتی کتے چیا کہ ترا پاکین ہڈایانی روہ مان انت.“

12:4 شاہز، بز ان درچکے شاہل، شاہ، نال. 15:4 نود، بز ان شینمب. 16:4 باز زانتکارے ہئیال ایش انت کہ اے ہیت سال انت. بند 23 و 25 آہم ہے ہر انت. 17:4 تئٹنا، بز ان ہتا، تان اے ہدا کہ.

وابے مانا

19 گڑا دانیال، کہ دومی نامی پلٹشازر ات، پہ دمانیا ہئیران بوت، ہئیلان پریشان کرت. بادشاہا گوشت: ”پلٹشازر! واب و وابے مانایا مئیل کہ ترا پریشان بکت. ” پلٹشازر گوشت: ” منی واجہ! ڈرنگتا اے واب تئیی دژمنانی بارثوا بوتین و ایشیے مانا ہم پہ تئیی بدواہان. 20 اے درچک کہ تئو دیستگ، ہے کہ رُست و زورمند بوت، بُرزا آسمانا سر بوت و چہ زمینے سچھین ہڈ و سیمسران زاہر ات، 21 تاکی ڈٹولدار آنتن و بری بیکساس و پہ سچھینان وراکی پر ات و آییے ساہگا جنگلی جانور نشتنت و شاہزانی سرا بالی مُرگانی کدوہ آنتن، 22 اے درچک تئو ائے، او بادشاہ! چنا کہ تئو مزن و پُرواک ائے و تئیی مزنی رُستگ و آسمانا سر انت و تئیی بادشاہی تان زمینے گڈی ہڈ و سیمسران رُستگ. 23 تئو بادشاہا کاسدے دیست، پاکینے، چہ آسمانا ایز آیک و گوشگا ات: ’درچکا گڈ و بریاد کن، بلہ درچکے بُڈا پل کہ گون و نڈال و ریشگان پمانیت تانکہ گون آسن و برنجین پٹینیا پتایگ بیبت و دشتے سبزگانی تہا پُشت بکپیت. پلّی چہ آسمانے نودا تر بیت، و پلّ کہ جنگلی جانورانی نیاما زندگ بیت. پلّ تان ہپت زمانگا انچش مانیت.’

24 ”او بادشاہ! اے تئیی وابے مانا انت و اے بُرزین آرشے ہڈائے ہُکم انت کہ پہ منی واجھین بادشاہا آتکگ. 25 تئو چہ انسانان گلینگ بے و جنگلی جانورانی درنیاما جھمنند بے. تئیی وُرد و وراک پس و گوکانی ڈٹولا کاہ و بوچ بنت و تئو چہ آسمانے نودان تر بے. تان ہپت زمانگا تئو انچش بے، تان ہما وهدا کہ تئو پجہ بیارے کہ بُرزین آرشے ہڈا انسانی بادشاہیانی سرا ہُکمران انت و ہما مردما دنتش کہ وٹ لوئیت. 26 ہے ہُکمے مانا، کہ درچکے بُڈ گون و نڈال و ریشگان پُشت گیجگ بیبت، ایش انت کہ وهدے تئو پجہ کارے کہ آسلی بادشاہ ارشا نشتگ، تئیی بادشاہی پدا ترا دئیگ بیت. 27 او بادشاہ! پمیشکا منی اے سوچ بلکین پہ تئو شَرین سوچے بیبت: نیکین کار بکن کہ چہ وتی گناہان دور ببے و بڑگانی سرا رهم کن کہ چہ وتی ردکاریان برکے. بلکین تئیی آبادی برجہا بمانیت.”

واب پورہ بیت

28 اے سچھین چیر گون بادشاہ نیوکدیزرا بوتنت. 29 دوازدہ ماہا رند، آ بابلے شاہی کلاتے سرا گام جنگا ات. 30 بادشاہا گوشت: ”اے ہما مزینن بابل نہ انت کہ من گون وتی زبردستین زورا اڈ کرت کہ منی پُرمزاهین شان و شوکتنا زاہر بکت و منی شاہی کلات بیبت؟“ 31 اُنک ہبر بادشاہے دیا ات کہ چہ آسمانا تئو اے آتک، گوشگا ات: ”او بادشاہ نیوکدیزرا! ترا گوشگ بیگا انت کہ تئیی بادشاہی چہ تئو پچ گرگ بوتگ. 32 تئو چہ انسانان گلینگ بے و جنگلی جانورانی درنیاما جھمنند بے. تئیی ورد و وراک پس و گوکانی ڈٹولا کاہ و بوچ بنت. تان ہپت زمانگا تئو انچش بے تان ہما وهدا کہ تئو پجہ بیارے و بزائے کہ بُرزین آرشے ہڈا انسانی بادشاہیانی سرا ہُکمران انت و ہما مردما دنتش کہ وٹ لوئیت.”

33 ہما دمانا گون نیوکدیزرا انچش بوت کہ گوشگ بوتگات. آ چہ انسانان گلینگ بوت، پس و گوکانی ڈٹولا کاہ و بوچ وارت، آییے جسم چہ آسمانے نودا تر بوت، تانکہ آییے مود وکابے* پٹانی وژا رُستنت و ناکئی مُرگے پنچگانی ڈٹولا بوتنت.

34 ”بلہ آ رُچانی ہلاسیا، من نیوکدیزرا وتی چہ آسمانے نیمگا چست کرتنت و منی ہوش آتک.

نون من بُرزین آرشے ہڈائے ستا و سنا کرت،

ہما ہڈا کہ تان ابد مانیت، من شان و اِرت دات.

ہما کہ چہ زمانگان ہست انت

9 من اُنک چارگا اتان کہ بادشاہی تہت آرگ و ایز کنگ بوتنت و ہما کہ چہ زمانگان ہست انت، آتک و نشت. آییے پُوشاک چو بریا و سرے مود، پڑمے ڈٹولا اسپت انتن. آییے تہت، آسے برانے ات و تہتے چہر و رُکین پاڈگ،* رُکین آس انتن. 10 آسے کئورے تچگا ات و چہ آییے بارگاہا در آیکا ات. ہزارانی ہزار آییے ہرمتا ات و لکانی لک آییے دینما اؤشتانگ ات. دیوان پہ دادرسیا نشت و کتاب پیچ بوتنت.

11 ”ہما بٹاکان کہ کائش جنگا ات، من آیبانی سٹوبا اُنک اے ندارگا چارگا اتان. تان ہما وهدا چارگا اتان کہ جانور کُشگ بوت و آییے جُز نژوال کنگ و رُکین آسا دئور دئیگ بوت. 12 اے دگہ جانورانی ہاکمی پیچ گرگ بوتگ انت بلہ آیبانی زندا لہتین رُچ گیش کنگ بوت.

13 من شپے الہامان چارگا اتان، تہ دیستن،

گون آسمانی جمران انسانی چُکیتے ڈٹولنے آیکا ات و

ہمایے نیمگا پینداک ات کہ چہ زمانگان ہست انت و

آییے دینما آرگ و پیش کنگ بوت.

14 ہاکمی، شان و بادشاہی ہمیشیا دئیگ بوت

کہ سچھین کئوم و راج و ہر زبائے مردم ایشیے ہرمتا بکتنت.

ایشیے ہُکمرانی ابدمانین ہُکمرانے کہ ہچبر ہلاس نبیت و

ایشیے بادشاہی ہچبر نژوال نبیت.

وابے مانا

15 ”من دانیالے ارواہ پریشان ات. منی دل و دماگے شبین و الہامان منا تُسینت. 16 من چہ ہمایان یکینے کرا شُتان کہ اؤدا اؤشتانگ انتن و جُستنت کہ اے سچھین چیرانی آسلی مانا چے انت؟ گڑا آیبیا گون من ہبر کرت و منا ایشانی مانابی سرید کرت.

17 ”اے چارین بلاہین جانور، دنیائے چار بادشاہ انت کہ چست بنت. 18 بلہ بادشاہی، بُرزین آرشے ہڈائے پاکین مردمان دئیگ بیت و ابد تان ابد ہمایانی ملکت بیت. 19 پدا من چارمی جانورے پکاین مانا زانگ لوٹت، ہما کہ گون وتی آسینن دنتان و بُرنجین پنچگان چہ اے دگہ سچھینان جتا و سک باز تُرسناکتر ات، ہما کہ وتی شکاری پروشت و ایز بُرت و پُشت کپتگینی پادانی چیرا

23 نون بادشاہ سک گل بوت و ہُکمی دات کہ دانیال چہ گارا در کنگ بیت۔ گزا دانیال چہ گارا در کنگ بوت۔ تپے ہم پری نیستات چنا کہ آبیآ وتی ہڈائے سرا تئوکل کرتگأت۔ 24 نون بادشاہا ہُکم دات و ہما مردم آرگ بوتنت کہ دانیالے ہلاپا پندلش* سازتگأت۔ آ گون جن و چُکان شیرانی گارا دتور دئیگ بوتنت۔ انگت گارے جھلانکیا سر بوتگأتنت کہ شیران گپنتت و آبیانی سچھین ہڈ پڑوشنتت۔

25 پدا بادشاہ داریوشا پہ سچھین کئوم، راج و ہر زبائے مردمان کہ تئوگین* سرزمینا جھمند آنتت، نبشتہ کرت: ”شما گیشا گیشتر اینم باتیت۔ 26 من جاز جنان کہ منی بادشاہیے ہر گنڈے مردم، چہ دانیالے ہڈائے ترسا بلرنت و ہماییا شرب بدئینت۔ چنا کہ ہما زندگین ہڈا انت و

مُدام مانیت۔

آبیے بادشاہی ہچر تباہ و بریاد نبیت و

آبیے ہُکمرانی ہچر ہلاس نبیت۔

27 ہما نجات دنت و رکنیت،

آسمان و زمینے سرا

اجبتین نشانی و مؤجرہ پیش داریت۔

ہماییا دانیال چہ شیرانی دپا رکنیتگ۔”

28 نون اے مرد دانیالا، داریوش و پارسین کورشے* بادشاہی دتورا دیمروی کرت۔

دانیال چار جانور و ابا گندیت

7 بابلے بادشاہ بلشازرے دتورے ائولی سالا دانیالا و اے دیست، وھدے وتی نہادے سرا تچک ات، شُبین و الہام آبیے سرے تھا چکرگا آنت۔ آبیآ وتی و اے ہاسین ہبر نبشتہ کرتنت۔ 2 دانیالا گوشت: ”من شپا الہام و شُبین گندگا اتان و من دیست کہ آسمانے چارین گواتان مزین دریا مست کرت۔ 3 پدا چار بلاہین جانور چہ دریا در آتک۔ ہر یکنے درو شُم چہ اے دگران جتا ات۔ 4 ”ائولی، شیرے ڈٹولینے ات و وکابی بانزلی پر ات۔ من چم سک کرتگ و تان ہما وھدا چارگا اتان کہ ایشیے بانزل گوجگ بوتنت و جندی چہ زمینا چست کنگ و مردمیے وڑا دو پادے سرا اوشتارینگ بوت و اشیا انسانی دلے دئیگ بوت۔

5 ”پدا دگہ جانورے زاهر بوت، اے دومی، ممے ڈٹولینے ات و کش ویتگأت و سے پھلوگی* دنتانانی نیاما دپا ات۔ ایشیارا

گوشگ بوت: ’پاد آ، وتا چہ گوشتا سیرلاپ کن۔‘

6 ”ایشیا رند، من انگت چارگا اتان و دیست دگہ یکے، پلنگے ڈٹولینے ات و ایشیے پُشتا چار مرگی بانزل پر ات۔ اے جانورا چار

سُرگ پر ات و ہاکمی ایتیارے ایشیا دئیگ بوت۔

7 ”ایشیا پد، من انگت شپے الہام و شُبینان گندگا اتان و چارمی جانورن دیست۔ اے ترسناک، ہیبیتناک و سک زورمند ات۔ ایشیا دراجین آستین دنتان پر ات۔ وتی شکاری پڑوش و ائر برت و سراروکی پادانی چیرا لپاشنتت۔ چہ آ پیسریگین سچھین جانوران جتا ات و دہ کانی پر ات۔ 8 من ایشیے کانتانی بارٹو جیتزگا اتان، دیسن ایشانی نیاما دگہ کسانین کائے در آتک و چہ جانورے ائولی کانتان سے کانت ایشیے دپما چہ بُنا گوجگ بوت۔ من دیست کہ اے کانتا مردمی چمے پیمین چم پر ات و دپے پر اتی کہ بناک جتگا ات۔

24:6 پندل، بزبان سازش، ریک و ہُر۔ 25:6 تئوگین، بزبان سچھین، دُستیگین، تئوامین۔ 28:6 پارسین کورش، بزبان کورش پارسے ات۔ 5:7

پھلوگ، بزبان دلبندے بازگین ہڈ، کہ پارسیا دندہ و اردو اُپسلی انت۔

چنا کہ آبیے ہُکمرانی ابدمانین ہُکمرانیے و آبیے بادشاہی تان نسلانی نسل برجاء مانیت۔ 35 جھائے سچھین مہلوک آبیے دپما ہچ نہ انت۔ آ، گون آسمانی لشکرا وتی دلے تبا کار کنت و گون زمینے سرے نندوکان ہم۔ چُشین کسے نیست کہ آبیے دستا بداریت و بگوشیت کہ ’تفو چے کنگا اے‘

36 ”ہما دمانا منی ہوش آتک و منی بادشاہیے شوکتے ہاترا منی شان و مزنی پدا پہ من آتک۔ منی سلاہکار و میر و مہتران منا در گیتک و منی بادشاہی تھت پدا منا دئیگ بوت و منی اُزت چہ پیسریگین اُرتا باز گیشتر بوت۔ 37 نون من نیوکدیزر آسمانانی بادشاہا ستا کنان، سازایان و شرب دئیان چنا کہ آبیے سچھین کار راست انت و آبیے راہ پہ انسپ۔ آ، گرونکانی گردنا جھل کرت کنت۔“

دیوالے نبشتہ

5 بادشاہ بلشازرا بلاہین داوتے دات۔ وتی ہزار میر و مہتری مہمان کرت و ایشانی دپما شرابی وارت۔ 2 وھدے بلشازرا شرابیے تام چشت، ہُکمی دات کہ ہما تلاہ و نُگرہین درپ آرگ بنت کہ آبیے پیرک نیوکدیزرا چہ اورشلیمے مزین پرستشگاھا، چہ ہڈائے لوگا آورتگ آنتت تانکہ بادشاہ، آبیے میر و مہتر، آبیے جن و سُریت* ایشانی تھا بنوشنت۔ 3 گزا ہما تلاہین درپش آورتنت کہ چہ اورشلیم، چہ ہڈائے پرستشگاھا آوار* جنگ بوتگ آنتت۔ بادشاہ، آبیے میر و مہتران، آبیے جنان و سُریتان ایشانی تھا شراب وارت۔ 4 آیان شراب وارت و تلاہ، نُگرہ، بُنج، آسن، دار و سنکین ہڈایانی ستا کرت۔

5 آناگھا مردمی دستیے لنکک زاهر بوتنت و چراگدانے دومی نیمگا، شاہی کلاتے دیوالے دوتے* سرا نبشتہ کنگا لگنت۔ بادشاہ نبشتہ کنوکن دستے پُشت دیست۔ 6 نون بادشاہے دیم زرد ترت و آبیآ انچین ترے دلا کپت کہ سرینے بند و بوگی شل بوتنت و کوئدی انچول لرتنت کہ گون یکدومیا لگنت۔ 7 بادشاہا کوکار کرت و ہُکم دات کہ ساہر، نجومی و استارزانتان بیاریت۔ گون بابلے دانایان گوشتی: ”ہما کس کہ اے نبشتہا بوانیت و مانا بکنت، آ جمورنگین* گد و تلاہین ہارے گورا دئیگ بیت و بادشاہیے سیمی ہُکمران کنگ بیت*۔“

8 گزا بادشاہے سچھین داناین مردم آتکنت، بلہ کسا نبشتہ وانت و پہ بادشاہا مانا کرت نکرت۔ 9 نون بادشاہ بلشازر گیشتر پرتشان بوت۔ آبیے دیم گیشتر زرد ترت۔ آبیے میر و مہتر ہیران بوتنت۔

10 شہبانکا* وھدے بادشاہ و آبیے ہاسین مردمانی تئوار اشکت، دیوانجاھا آتک و گون بادشاہا گوشتی: ”او بادشاہ! مُدام زندگ باتے۔ وتا پرتشان مکن و وتی دپما زرد مرتین۔ 11 تئی بادشاہیا مردے ہست کہ آبیآ پاکین ہڈایانی روہ مان انت و تئی پیرکے دتورا گندگ بوتگ کہ آبیآ باتنی رُزناپی، سریدی و ہکمت و ہڈایانی ڈٹولین داناییے گون۔ تئی بادشاہین پیرک، نیوکدیزرا اے مرد

2:5 سُریت، داشتو، ہما جنین کہ بے نکاھا لوگا دارگ بیت۔ 3:5 آوار، بزبان جنگے تھا لٹ و پل کرتگین مال و مردم۔ 5:5 دزن، بزبان گچ، پلسٹر۔

7:5 جمو، رنگے کہ پارسیا بنفش و اردو بنفش گوشتی۔ 7:5 ملکنے بادشاہ نابناپید ات کہ بلشازرے پت ات۔ ائولی ہُکمران ہما ات۔ آ کہ ادا نبوت، ملکنے مستر بلشازر ات، بزبان دومی ہُکمران کہ اے ہم بادشاہ گوشگ بوت۔ پیتشکا گوشت ”سیمی ہُکمران“، بزبان چہ منی پتا و چہ من زند مسترین ہُمران۔ 10:5 بوت کنت کہ اے شہبانک، نابناپید یا کہ نیوکدیزرے جن بوتگ چنا کہ کوہنین ہالان زانت۔

جادوگر، ساھر، نجومی و استارزانتانی مسٹر کرتگ آت،¹² چنا کہ اے دانیال، کہ بادشاہا آییے نام پلٹشازر کرتگ، ایشیا اجین روھے، زانت و سریدیے هست آت. آ و اب و چاچانی* مانا کنگ و گرانین جیڑھانی گیٹینگا سک بلد آت. دانیالا لوٹانین، ہما ترا ایشیے مانایا گوشت کنت.

¹³ گوا دانیال، بادشاہے دیما آرگ بوت. بادشاہا گون دانیالا گوشت: ”تو ہما دانیال ائے کہ چہ یہودائے دراندیہان انت، ہما کہ منی بادشاہین پیڑکا چہ یہودایا آورتگ آت؟“¹⁴ من انون سہیگ بوتگان کہ ترا ہڈایانی روھے مان انت و ترا باتنی رُزناہی، سریدی و اجین ہکتے هست.¹⁵ منی دیما انون دانا و ساھر آرگ بوتگان آت کہ اے نبشتہا بواننت و پہ من مانا بکننت، بلہ آیان مانا کرت نکرت.¹⁶ بلہ من تیبی بارٹوا ایشکتگ کہ تو مانا کرت کنٹے و جیڑھانی گیٹش و گیوارا بلد ائے. اگن تو اے نبشتہا وانت و مانا کرت بکنٹے، ترا جمورنگین گڈ و تلاہین ہارے گورا دئیگ بیت و تو، بادشاہیے سیمی ہکمران کنگ بے.

نبشتہے مانا

¹⁷ گوا دانیالا گون بادشاہا گوشت: ”وتی ٹیکی و ٹہیہان وتی کرا کن و دادان پہ دگہ کسبا ایز کن. من اے نبشتہا چوٹھا وانان و پہ تو بادشاہا مانا کنان.¹⁸ او بادشاہ! بڑین ارشے ہڈایا، نیوکدیزر بران تیبی پیڑک، بادشاہی، منی، شان و شرپ دانگ آت.

¹⁹ ہما مزنیے سوٹیا کہ ہڈایا دانگ آت، سجھین کتوم و راج و ہر زبانے مردم چہ ترسا تیبی پیڑکے دیما لرزنت. کسے کہ آیا کُشگ لوٹ، کُشتی و کسے کہ آیا کُشگ نلُوت، نکُشتی. کسے کہ آیا منی دئیگ لوٹ، منی ای دات و کسے کہ آیا کُشرپ کنگ لوٹ، کُشرپے کرت.²⁰ بلہ وھدے آییے دل پُرکیر و ارواہ چہ گروناکیا پُر بوت، چہ بادشاہی تھتا ایز گیجگ و شان و شوکتی پچ گزگ بوت.²¹ آ، چہ انسانانی درنایا گلینگ بوت و آییے دل جانوری دلے جوڑ کنگ بوت. جنگلی ہرانی نیاما جھمنند بوت، پس و گوکانی ڈولا کاہ و بوچ وارنگ بوت و چہ آسمانے نوڈان آییے بدن تر کنگ بوت، تان ہما وھدا کہ زانتی کہ بڑین ارشے ہڈا انسانانی بادشاہیانی سرا ہکمران انت و ہما مردما ایشانی سرا ہکمران کنت کہ وٹ لوٹیت.

²² بلہ او پلشازر، نیوکدیزرے ناسگ! اے سجھین چیرت زاننت و انگت ہم گروناکیا ات چہ وتی دلا در نکرت.²³ تو و تارا آسمانی ہڈاونڈے دیما بڑز زانت و لیکت* و ہکمت کرت کہ ہڈائے لوگے درپ تیبی دیما آرگ ببننت. تو و تیبی میر و مہتران، تیبی جنان و سرتیان اے دریانی تہا شراب وارت و تو نگرہ، تلاہ، بُرج، آسن، دار و سینگین ہڈا ستا کرتنت کہ نہ گندنت، نہ اشکُنت و نہ سرید بنت. بلہ تو ہما ہڈا شان و شوکت ندادت کہ تیبی ساہ و تیبی سجھین راہ آییے دستا آت.²⁴ پمیشکا اے دست، چہ ہما ہڈائے نیمگا دیم دئیگ بوتگ و اے لیز نبشتہ کنگ بوتگ آت.

²⁵ ”نبشتہ ایش انت: ’مینے، مینے، تیکل، پارسین.‘²⁶ اے لیزانی مانا ایش انت: ’مینے‘ بزانت ہڈایا تیبی بادشاہیے روج حساب کرتگ و ہلاس کرتگ آت.²⁷ ’تیکل‘ بزانت تو شاہینما* ورن کنگ بوتگے و اے ہبر زانگ بوتگ کہ تو سبک ائے.²⁸ ’پرس‘* بزانت تیبی بادشاہی بہر کنگ و ماد و پارسان دئیگ بوتگ.“²⁹ گوا پلشازرا ہکم دات و دانیالیش جمورنگین گڈ و تلاہین ہارے گورا دات و دانیال، بادشاہیے سیمی ہکمران جوڑ کنگ بوت.³⁰ ہما شپے شپ بابلیانی بادشاہ، پلشازر کُشگ بوت.³¹ گوا بادشاہی مادین داریوشا* رست. اے وھدا داریوشے امر کساس شست و دو سال آت.

دانیال شیرانی گارا

6 داریوشا دلا شعور کرت کہ وتی بادشاہیا یک سد و بیست والی بداریت کہ آییے بادشاہیے سجھین کارانی زھوار ببننت و اے والیانی سرا سٹے سروریز دارگ بیبت. دانیال چہ اے سٹیننان یکے آت. والیان، ہمے سروریزانی دیما حساب دئیگی آت تانکہ بادشاہا تاوانے مرسیت.³ دانیال، وتی اجین روھے سوٹیا، زوت چہ اے سروریز و والیان دیما ڈر آتک. چہ دانیالے لاکھیا، بادشاہا ہٹیال کرت کہ سجھین مُلکے زھواریان ہماییا بدنت.⁴ گوا اے دگہ سروریز و والی دانیالے ہکومتی کارانی تہا ردی شوہاز کنگا لُگنت، بلہ آیان پہ دانیالے ایز جنگ و مٹیاریگ کنگا ہچ نیمونے دست نکپت. آ، وپادارے آت، چہ وتی کاران نادلگوش نہ آت و نہ کہ سیکلاریے کرتی.⁵ نون اے مردمان گوشت: ”مارا اے مرد، دانیالے ہلاپا دگہ ہچ نیمونے دست نکپت، ایبت چہ انچین گپیا کہ آییے ہڈائے شریٹے بارٹوا بیبت.“

⁶ گوا اے سروریز و والی یکجاہ بوت و بادشاہے کرا آتکنت و گوشتش: ”بادشاہ داریوش! مُدام زندگ باتے.⁷ او بادشاہ! تیبی سجھین سروریز، ہاکم، والی، سلاہکار و سرداران و تمان و تا شعور کرتگ کہ تو یک شاہی ہکسے بدئیے کہ ہرکس تان آئیوکن سی روجا ترا ایبت، دگہ ہڈا یا دگہ مردمیے کرا ڈوا بلوٹیت، شیرانی گارا دتور دئیگ بیت.⁸ او بادشاہ! نون ہکم بدے و اے پرمانا دسہت کن تانکہ بدل بوت مکننت. اے ڈولا اے ہکم، ماد و پارسے کانونے جوڑ بیت کہ بدل کنگ نبیت.“⁹ گوا بادشاہ داریوشا پرمان دسہت کرت.

¹⁰ نون وھدے دانیال سہیگ بوت کہ چشین پرمانے دسہت کنگ بوتگ، وتی لوگے ہما بڑی کوٹیا شت کہ دریگی دیم پہ اورشلیمیا پچ بوتنت و انچو کہ مُدام کرتگ آتی، روجے سٹے رندا کونڈان کپت، ڈوایی کرت و وتی ہڈائے شگرے گپت.¹¹ گوا اے مرد مچ بوت و آتکنت و دیستیش کہ دانیال وتی ہڈائے کرا ڈوا و پریات کنگا انت.¹² بادشاہے کرا شنتت و شاہی پرمانے بارٹوا ہبرش کرت و گوشتیش: ”او بادشاہ! تو پرمانے دسہت نکرتگ کہ ہرکس تان سی روجا ترا ایبت دگہ ہڈائے یا کہ دگہ مردمیے کرا ڈوا بلوٹیت، شیرانی گارا دتور دئیگ بیت؟“ بادشاہا پستو دات: ”ہتو، اے راست انت. ماد و پارسے کانونے حسابا اے بدل بوت نکنت.“¹³ نون آیان گون بادشاہا گوشت: ”دانیال کہ چہ یہودائے دراندیہان یکے، تیبی جند و تیبی دسہت کرتگین پرمانی ہچ دلگوش نکرتگ، او بادشاہ! روجے سٹے رندا انگت وتی ہڈائے کرا ڈوا لوٹگا انت.“¹⁴ بادشاہا کہ اے ہبر ایشکت، سک پرنشان بوت. ارادھی کرت کہ دانیالا رگینان و تان بیگاھا ہمے جھدا آت کہ چون آیا برکینیت.

¹⁵ گوا اے مرد پدا یکجاہ بوت و بادشاہے کرا آتکنت و گوشتش: ”بچار، او بادشاہ! ماد و پارسے کانون انت کہ بادشاہے دسہت کرتگین ہچ ہکم و پرمان بدل بوت نکنت.“¹⁶ گوا بادشاہا ہکم دات و دانیال آرگ و شیرانی گارا دتور دئیگ بوت. بادشاہا گون دانیالا گوشت: ”تیبی ہما ہڈا وت ترا برکینات کہ تو مدام آییے ہزمتا کنٹے.“¹⁷ پدا سینگے آرگ و گارے دپا ایز کنگ بوت. بادشاہا گون وتی جندے و وتی میر و مہترانی مُندریکان گارے دپ مہر جت تانکہ دانیالے جاور بدل بوت مکننت.¹⁸ پدا بادشاہ وتی کلاتا شت. سجھین شپا وراکی نتوارت و واب نکپت. آییے بارگاھا ہچ پیٹین شاتکامی کنگ نبوت.

¹⁹ سہما ماہلہ، انچو کہ روجا ٹک کرت، بادشاہ پاد آتک و زوت زوتآ شیرانی گارے نیمگا شت.²⁰ وھدے گارے نزیکا رست، گون دردناکین تتوارنا کوکاری کرت و گون دانیالا گوشتی: ”او دانیال! او زندگین ہڈائے ہزمتکار! بارین ترا تیبی ہما ہڈایا چہ شیران رگینت کرت کہ تو مدام آییے ہزمتا کنٹے؟“²¹ گوا دانیالا پستو دات: ”او بادشاہ! مُدام زندگ باتے.²² منی ہڈایا وتی پرنشگے راہ دات کہ شیرانی دپی بست. شیران منا ہچ تاوان ندادت. او بادشاہ! ہمینچک کہ من ہڈائے دیما بیگناہ آن، ہمینچک تیبی دیما ہم من ہچ ردین کارے نکرتگ.“

12:5 چاچ، بزانت چہستان، راز و زمزی ہبر. 23:5 لیکگ، بزانت حساب آرگ. 27:5 شاہین، بزانت تور، ترازو. 28:5 پرس و پارسین یکین لیز انت کہ بند بیست و پنچا ہم آتکگ. ”پرس“ یک انت و ”پارسین“ جم انت. 31:5 داریوش: لہتین زانتکارے ہٹیال ہمش انت کہ اے داریوش، کورُش انت.